

Univerzita Karlova v Praze

Přírodovědecká fakulta

katedra sociální geografie a regionálního rozvoje

Studijní program: Geografie

Studijní obor: Geografie a kartografie

Vít Bořil

**PROJEVY BANÁLNÍHO NACIONALISMU V PROCESU ETNO-
POLITICKÉHO SOUPEŘENÍ NA BRITSKÝCH OSTROVECH**

SYMPTOMS OF BANAL NATIONALISM IN THE PROCESS OF
ETHNO-POLITICAL CONTESTATION IN THE BRITISH ISLES

Bakalářská práce

Praha 2015

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Martin Lepič

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu.

V Praze dne 22. 5. 2015

.....

Vít Bořil

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval Mgr. Martinu Lepičovi za jeho ochotu a čas, který mi věnoval při vedení této bakalářské práce, za jeho cenné rady a připomínky a za pomoc s jazykovou korekturou. Dále bych chtěl poděkovat své rodině za podporu během studia a psaní. Poděkování patří rovněž mým přátelům, kteří mě při psaní povzbuzovali a motivovali.

Projevy banálního nacionalismu v procesu etno-politického soupeření na Britských ostrovech

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá konceptem banálního nacionalismu (Billig 1995) a jeho projevy ve Skotsku a Walesu. Klade si za cíl vytvořit teoretický a koncepční rámec, nezbytný pro úvod do studia banálního nacionalismu, čehož je dosaženo s využitím metody systematické rešerše relevantní literatury. Ve Skotsku a Walesu byla identifikována široká škála komponentů banálního nacionalismu. Nejčastěji byl banální nacionalismus reprodukován pomocí médií, zejména denního tisku. Jeho projevy byly rovněž zakořeněny v krajině a v každodenním životě lidí. Práce dále umožnila identifikovat roli politických dokumentů, bankovek a pohlednic v jeho reprodukci. Jednotlivé komponenty se mezi těmito regiony liší různými způsoby. Banální nacionalismus je ve Skotsku více ukotven v regionálním institucionálním prostředí a na rozdíl od Walesu na jeho území nebylo zaznamenáno užití guerillových přímých akcí.

Klíčová slova: banální nacionalismus, sub-státní nacionalismus, Skotsko, Wales, regionální pravomoci, devoluce

Symptoms of banal nationalism in the process of ethno-political contestation in the British Isles

Abstract

This thesis deals with the concept of banal nationalism (Billig 1995) and its symptoms in Scotland and Wales. The aim of this thesis is to create theoretical and conceptual framework which is necessary for introduction to the study of banal nationalism. This is achieved by systemic review of the relevant literature. A broad spectrum of components of banal nationalism has been identified in Scotland and Wales. The review has found that banal nationalism is most commonly reproduced by the media, such as the daily press. It is also embedded in the landscape and manifests itself in the people's day-to-day lives. The thesis points out ways to identify banal nationalism in political documents, banknotes and postcards. It shows how individual manifestations vary in every region: For example, in Scotland, they tend to come from institutions much more often than in Wales. In Scotland, targeted guerrilla campaigns, which do occur in Wales, are not seen.

Key words: banal nationalism, sub-state nationalism, Scotland, Wales, regional competence, devolution

Obsah

Seznam použitých zkratk	7
Seznam obrázků	8
Seznam tabulek	8
1 Úvod	9
2 Metodika	12
2.1 Schéma a vlastní postup systematické rešerše	12
3 Teoretické koncepty výzkumu	17
3.1 Koncept banálního nacionalismu	17
3.1.1 Banální nacionalismus sub-státních nacionalistických hnutí	19
3.2 Přínos konceptu banálního nacionalismu a jeho kritika	20
4 Geografické vymezení práce	21
4.1 Vývoj velšského a skotského nacionalismu	21
4.1.1 Velšský nacionalismus	21
4.1.2 Skotský nacionalismus	24
4.1.3 Míra institucionalizace regionálních pravomocí ve Walesu a Skotsku	26
5 Sumarizace výsledků systematické rešerše	29
5.1 Obecné charakteristiky, metodika, relevance článků	29
5.2 Komponenty banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu	30
5.3 Možná zkreslení výsledků systematické rešerše	34
6 Interpretace zjištěných informací	35
6.1 Komponenty banálního nacionalismu	35
6.1.1 Banální nacionalismus reprodukováný médii	35
6.1.2 Banální nacionalismus v životě lidí	36
6.1.3 Banální nacionalismus v krajině a další komponenty banálního nacionalismu	38
6.2 Komparace projevů ve Skotsku a Walesu	38
6.2.1 Banální nacionalismus reprodukováný denním tiskem	39

6.2.2	Institucionální ukotvení banálního nacionalismu	39
6.2.3	Institucionální prostředí a banální nacionalismus v životě lidí	40
6.2.4	Banální nacionalismus a jazyková odlišnost	41
6.2.5	Banální nacionalismus jako důsledek aktivizovaných podob nacionalismu	41
6.3	Vztah sub-státního banálního nacionalismu k britské státnosti	42
6.3.1	Podpora skotského a velšského nacionalismu	42
6.3.2	Podpora devoluce ve Skotsku a Walesu	42
6.3.3	Podpora nezávislosti Skotska	43
6.3.4	Podpora setrvání ve Spojeném království	44
6.4	Ovlivňuje institucionalizace regionální autonomie projevy banálního nacionalismu?	44
7	Implikace pro výzkum českého banálního nacionalismu	46
8	Závěr	48
9	Literatura a zdroje dat	51
9.1	Literatura	51
9.2	Zdroje dat:	56
	Přílohy	57

Seznam použitých zkratk

KSGRR PřF UK	Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, Přírodovědecká fakulta, Univerzita Karlova v Praze
NAW	Velšské národní shromáždění (National Assembly for Wales)
ONS	Úřad pro národní statistiku (Office for National Statistics) – centrální statistický úřad Spojeného království
SCC	Skotská konstituční konvence (Scottish Constitutional Convention)
SNP	Skotská národní strana (Scottish National Party)
UK	Spojené království Velké Británie a Severního Irska (United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland)

Seznam obrázků

Obrázek 1: Administrativní členění Walesu.....	22
Obrázek 2: Administrativní členění Skotska	25

Seznam tabulek

Tabulka 1: Oblasti přenesené zákonodárné moci ve Skotsku a Walesu v roce 1998, resp. 2011	27
Tabulka 2: Projevy banálního nacionalismu v člancích v systematické rešerši	31

1 Úvod

Banální nacionalismus je fenoménem, jemuž se v současném vědeckém výzkumu věnuje čím dál více pozornosti, a to nejen v sociálně-vědních oborech. Jeho úloha hraje ve světě složeném z etablovaných národních států důležitou roli. Přitom banální nacionalismus nemusí být vázán pouze na státní celky typu Spojeného království, ale často se vyskytuje i na sub-státní úrovni, např. ve Skotsku a Walesu. Problematice banálního nacionalismu v těchto dvou regionech se věnuje řada autorů (např. Edwards 2007; Jones, Desforges 2003; Jones, Merriman 2010; Kiely, McCrone, Bechhofer 2010; Penrose 2011; Singer 2009). Výzkumné otázky, formulované v této práci, plynou ze snahy podchytit dosavadní publikovanou literaturu na toto téma a pokusit se o systematické zhodnocení projevů banálního nacionalismu ve výše zmíněných regionech.

Jelikož byl koncept banálního nacionalismu původně vystavěn na případech Velké Británie a Spojených států amerických (Billig 1995), a jelikož jej mnoho autorů zkoumalo zejména v případě prvního z těchto států, je výběr území, zkoumaných v předložené bakalářské práci, zaměřen na lokalitu Britských ostrovů, a to především z důvodu dostatečného množství relevantních zdrojů pro potřeby analýzy. Výzkum banalit v projevech tzv. oficiálních nacionalismů (viz Anderson 1983), tj. v tomto případě britského (potažmo i anglického) nacionalismu, je však do určité míry již nasycen a zároveň účinně vykládán jinými relevantními vědními disciplínami (např. mediální studia). Geografický přístup může být uplatněn při studiu specifických atributů tématu, především takových, ve kterých hraje zásadní roli uspořádání prostorových mocenských vztahů v rámci státu, včetně odporu specifického regionu vůči dominantní národní identitě státu. Z těchto důvodů je záměrem práce zkoumat banální nacionalismus v jeho sub-státní podobě. Skotsko a Wales, neboli „národy bez státu“¹, jsou tudíž pro analýzu banálního nacionalismu vhodnými případy. Na tomto místě vyvstává možnost analýzy dalšího území, a sice Severního Irska. Severní Irsko je velmi specifickým případem, a to především z důvodu rozsahu a násilnosti konfliktů mezi nacionalisty a unionisty v poslední třetině 20. století. Pro zorientování se v problematice nacionalismu v jeho banálních, méně aktivizovaných formách tedy není příliš vhodným územím. Především z tohoto důvodu bylo z analýzy vypuštěno.

---

¹ Z anglického „stateless nations“.

Hlavním cílem této práce je vytvoření teoretického a koncepčního rámce, nezbytného pro úvod do studia banálního nacionalismu. To je provedeno skrze nalezení odpovědí na níže formulované otázky, a to metodou systematické rešerše relevantní literatury.

Otázka č. 1: Jakým komponentům banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu se autoři jednotlivých článků věnují? Jinými slovy, jak konkrétně se banální nacionalismus ve Skotsku a Walesu projevuje, alespoň co se dosud publikované evidence týče (viz metodika práce). V návaznosti na první otázku lze formulovat otázku druhou.

Otázka č. 2: Liší se navzájem projevy banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu? Pokud ano, jak konkrétně se liší? To znamená, lze najít určité rozdíly mezi banálními nacionalismy v těchto dvou regionech?

Otázka č. 3: Třetí otázka pohlíží na velšský a skotský banální nacionalismus z perspektivy nadřazeného státního celku, čili Velké Británie. A sice, jaké jsou vztahy banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu k britské, potažmo anglické státnosti² – zda platí, jak poznamenávají Jones, Merriman (2009) pro případ Walesu, že velšský nacionalismus byl již od svého vzniku konstruován v opozici k anglické státnosti.

Hypotéza, která vyvstává z těchto otázek a rozvíjí koncept Mansvelta Becka (2005) o vlivu institucionalizace národních identit na podobu příslušného nacionalismu, je následující: čím rozsáhlejší je institucionální ukotvení regionální autonomie v rámci státu, tím více budou projevy banálního nacionalismu ventilovány skrze oficiální nástroje regionálních institucí a méně pomocí „guerillových“ metod přímé akce.

Doplňujícím cílem práce je odkrytí a definování souboru projevů banálního nacionalismu z případů, kterým byl již věnován obsáhlý výzkum (jak Skotsko, tak Wales), a zhodnotit možnosti jejich využití při výzkumu banálního nacionalismu v prostředí, kde není výzkum dosud rozšířen v takové míře (např. Česko).

Po první kapitole, věnované představení tématu, definici výzkumných otázek a stanovení hypotézy, následuje druhá kapitola, která popisuje metodiku, použitou v této práci. Ve třetí kapitole je představen teoretický koncept banálního nacionalismu v kontextu širších literárních zdrojů. Čtvrtá kapitola charakterizuje vývoj skotského a velšského nacionalismu a míru institucionalizace regionální autonomie v daných územích. Pátá kapitola představuje sumarizaci výsledků systematické rešerše literatury, věnující se banálnímu nacionalismu ve Skotsku a Walesu. V šesté kapitole jsou zodpovězeny

---

² Pokud přijmeme hypotézu, že anglická vize národní (státní) identity do značné míry determinuje pojetí identity britské, čili že jistým způsobem splývají.

výzkumné otázky, potvrzena hypotéza a zároveň interpretovány výsledky systematické rešerše. Sedmá kapitola se věnuje implikacím pro výzkum banálního nacionalismu v Česku na základě výsledků systematické rešerše. V závěru práce jsou shrnuty stanovené cíle a hlavní poznatky, získané pomocí systematické rešerše.

2 Metodika

Pro zodpovězení stanovených otázek byla zvolena metoda systematické rešerše literatury, jelikož, jak zmiňují Petticrew a Roberts (2006), systematické rešerše literatury jsou vhodným nástrojem pro zodpovězení specifických otázek či hypotéz. Na rozdíl od tradičních rešeršních metod, které často shrnují vysoce nereprezentativní vzorek literatury nesystematickým a nekritickým způsobem, jsou systematické rešerše založeny na metodě identifikace, zhodnocení a syntézy veškeré relevantní literatury, a to za pomoci jasně stanovené metodologie (Petticrew, Roberts 2006). Užití explicitních a systematických metod má za následek minimalizaci zkreslení a chyb výsledků rešerše (Higgins, Green 2008), samozřejmě při znalosti limitů, které systematická rešerše má. Metoda systematické rešerše byla užita na KSGRR PřF UK, např. v diplomové práci Kuklíka (2013) věnující se roli informačních a komunikačních technologií v procesu rozvoje chudých zemí.

2.1 Schéma a vlastní postup systematické rešerše

Postup systematické rešerše byl nastudován dle Petticrewa a Robertse (2006) a následně částečně modifikován pro účely bakalářské práce. V následujícím metodickém postupu je nejprve stručně uveden každý jednotlivý krok v procesu systematické rešerše, popsany ve výše uvedené knize, a poté je podrobněji ilustrován vlastní postup v každém z těchto kroků.

- I. Jasně definovat otázky, na které bude systematická rešerše odpovídat, či hypotézu, kterou bude tato rešerše testovat. Vyhledat, zda již neexistují rešerše, které by na stanovené otázky odpovídaly (Petticrew, Roberts 2006, s. 27 a 36).*

Na základě nastudování teorie, týkající se konceptu banálního nacionalismu, byly stanoveny výzkumné otázky a z nich vyplývající hypotéza, viz kapitola 1 Úvod. Zároveň nebyly nalezeny jiné systematické rešerše literatury na téma, které tato práce zpracovává.

- II. Určit vhodné typy literatury (články, monografie, šedá literatura atd.), kterou je třeba vyhledat za účelem zodpovězení stanovených otázek. Vytvořit protokol, obsahující stanovené výzkumné otázky a metody, užitě při rešerši, typy literatury, které budou vyhledávány, a jak tato literatura bude ohodnocena a syntetizována. (Petticrew, Roberts 2006, s. 27 a 44)*

Jako vhodné typy literatury byly stanoveny recenzované články z časopisů disponujících impakt faktorem z databáze Web of Science, a články z recenzovaných

časopisů, nedisponujících impakt faktorem, které byly vyhledávány v databázích Scopus a Google Scholar.³ Vzhledem k malému rozsahu systematické rešerše bylo odstoupeno od vytvoření protokolu, obsahujícího stanovené výzkumné otázky, metody, typy literatury a postup zhodnocení a syntézy informací, jehož účelem je především ujasnit a zprůhlednit postup systematických rešerší většího rozsahu, prováděných často v několikačlenných týmech (viz Petticrew, Roberts 2006, s. 51).

III. *Provést obsáhlé vyhledání literatury pomocí elektronických databází, bibliografií, a dalších zdrojů literatury. Důležitá je zde relevance jednotlivých zdrojů, jejich vhodnost pro dosažení uspokojivých odpovědí. Vhodné je proto stanovit kritéria, která musí jednotlivé publikace splňovat, aby byly zahrnuty do systematické rešerše.* (Petticrew, Roberts 2006, s. 27 a 285)

Základní kritéria pro zařazení článku do systematické rešerše:

- a. Článek musel být z recenzovaného časopisu, impaktovaného či neimpaktovaného.
- b. Článek musel alespoň do určité míry odpovídat na stanovené výzkumné otázky.
- c. V článku by měl být citován koncept banálního nacionalismu. Pokud citován nebyl, muselo být teoretické uchopení článku s konceptem banálního nacionalismu alespoň provázáno či spřízněno. Tj. i když článek necitoval koncept, ale bylo možné v něm na základě jeho prostudování nalézt propojení a souvislosti s konceptem banálního nacionalismu a jeho projevy ve Skotsku nebo Walesu, byl zařazen do rešerše.
- d. Článek musel být alespoň částečně empirický, aby bylo možné vysledovat projevy banálního nacionalismu „v praxi“ a ne pouze v teoretické rovině.
- e. Jazyk článku: angličtina.
- f. Rok vydání článku: 1995 – 2015. Spodní limit byl dán rokem vydání Billigovy knihy *Banal nationalism* (1995).

Databáze byly prohledávány na základě klíčových slov.⁴ Databáze Web of Science byla prohledána jako první, následovala databáze Scopus a poté databáze Google Scholar. Nejprve byla vyhledávána první tři klíčová slova. Kvůli nedostatku relevantních článků takto vyhledaných bylo následně užito dalších kombinací klíčových slov. Prvotní výběr

---

³ Databáze Google Scholar většinou zahrnuje i články z databází Web of Science a Scopus.

⁴ Použitá klíčová slova: *banal nationalism Scotland, banal nationalism Wales, banal nationalism, nationalism Scotland, nationalism Wales, banal identity Scotland, banal identity Wales, national identity Scotland, national identity Wales.*

článků se děl pomocí názvu, nastudování abstraktu a klíčových slov. Pokud se článek jevil jako užitečný, byl dále stručně prostudován (zejména úvod a závěr) a zařazen do výběru. Vzhledem k povaze a rozsahu bakalářské práce bylo rozhodnuto zahrnout cca 10 nejvíce relevantních článků jak pro Skotsko, tak pro Wales. Z následného důkladného prohledání databází vyplývá, že takto stanovený počet článků byl dostatečný, neboť na základě procházení databází pravděpodobně neexistuje výrazně větší počet článků, které by s dostatečnou relevancí odpovídaly na stanovené výzkumné otázky. Celkový počet prohledávaných článků se pohyboval v řádu stovek.

Pro Skotsko bylo vybráno 11 článků z databáze Web of Science a jeden článek z databáze Scopus. Pro Wales bylo vybráno 8 článků z Web of Science, 1 článek ze Scopus a 3 články z databáze Google Scholar. Vyhledání co nejrelevantnějších článků bylo v případě Skotska jednodušší a rychlejší než v případě Walesu, navíc se jednalo z naprosté většiny o články z impaktovaných časopisů, zatímco v případě Walesu bylo impaktovaných článků méně. Na tomto místě je nutno zmínit, že navzdory výše uvedeným kritériím pro výběr článku byl do rešerše v případě Walesu zařazen jeden článek z časopisu *Cycnos*, vydávaného Univerzitou v Nice a věnujícího se různým tématům. Zde není popsán klasický průběh recenzního řízení, ovšem existuje stálý výbor, který sestavuje každé číslo. Protože je však článek relevantním zdrojem v tom smyslu, že odpovídá na stanovené výzkumné otázky, byl i přes nesplnění jednoho z kritérií do rešerše zařazen.⁵

Zpřístupnění a stahování článků usnadnil vzdálený přístup přes proxy server (institucionální přihlášení) na stránkách jednotlivých vydavatelství. Jelikož u jednoho z článků nebyl povolen přístup, jeho autorka byla oslovena emailem a následně ochotně článek zaslala.

IV. Projít výsledky vyhledávání a zkontrolovat, zda opravdu splňují stanovená kritéria (Petticrew, Roberts 2006, s. 27).

Po následném důkladnějším studiu vybraných článků byly identifikovány dva nevhodné články týkající se Walesu a dva týkající se Skotska (všechny z impaktovaných časopisů). Články nedostatečně odpovídaly na výzkumné otázky, a jelikož nebylo nalezeno výraznější provázání s konceptem banálního nacionalismu, resp. v člancích nebyly

---

⁵ Články z impaktovaných časopisů a z časopisů s recenzním řízením nemusí být jedinými zdroji systematických rešerší. Jak poukazují Higgins a Green (2008), součástí systematických rešerší mohou být studie různé povahy, včetně šedé literatury, která může být v systematické rešerši důležitým zdrojem informací; Petticrew a Roberts (2006, s. 90–91) ve své publikaci uvádějí nejvýznamnější zdroje šedé literatury sociálně vědní povahy, včetně databází shromažďujících disertační práce a teze.

identifikovány prvky banálního nacionalismu, byly ze systematické rešerše vyřazeny. Celkově bylo do systematické rešerše zařazeno 20 článků, z toho 10 pro Wales a 10 pro Skotsko.

- V. *Kriticky zhodnotit vybrané publikace, čili stanovit kvalitu jednotlivých studií – stanovit, do jaké míry studie odpovídá na definované otázky. Tento krok je důležitý pro identifikaci možných nepřesností, které mohou mít potencionální vliv na výsledek rešerše* (Petticrew, Roberts 2006, s. 125–128).

Každý z dvaceti článků byl podrobně prostudován. Za účelem efektivnějšího kritického zhodnocení článků byla v programu MS Excel pro každý z nich vytvořena pomocná tabulka (viz příloha A), jejíž vyhotovení doporučují Petticrew a Roberts (2006, s. 165). Záznamy v tabulce buď přímo citují jednotlivé studie, nebo jsou shrnutím větší části textu.⁶ Pro snazší orientaci v textech je u každého ze záznamů uvedeno číslo strany v daném článku, kde se myšlenka vyskytuje. Pokud se v poli tabulky nachází odkaz na další literaturu, jedná se vždy o literaturu citovanou v článku, který je zaznamenán v této tabulce. Tabulku lze rozdělit do tří částí. První část udává informace o původu článku (impaktovaný, neimpaktovaný, nerecenzovaný) a jeho úplnou bibliografickou citaci. Druhá část popisuje použitou metodologii, hlavní cíle, argumenty a závěry. Třetí část je zaměřena na nalezení odpovědí stanovených výzkumných otázek: jaké komponenty (projevy) banálního nacionalismu článek popisuje, či lze z článku dále vyvodit, jaký je vztah těchto projevů k nadřazenému státnímu celku Spojeného království, zda článek cituje tento Billigův (1995) koncept a jak se k němu vyjadřuje. Poslední řádek tabulky udává míru relevance článku, tzn. do jaké míry je článek schopen odpovědět na výzkumné otázky. Byly stanoveny následující míry relevance: vysoká, střední a nízká. Článek byl vysoce relevantní, pokud přímo popisoval některé z projevů banálního nacionalismu, či pokud z něho bylo možno tyto projevy logicky identifikovat. Střední relevancí byly označeny články, a) které necitovaly koncept banálního nacionalismu, ale byla nalezena propojenost a spřízněnost s konceptem; b) kdy bylo celkově obtížné rozpoznat projevy banálního nacionalismu; c) které se zaměřovaly na projevy banálního nacionalismu ve starší době (19. st., počátek 20. st.); d) pokud se jednalo o článek z časopisu bez recenzního řízení. Nízkou relevancí byly označeny články, u nichž se vyskytlo více těchto problémů najednou (žádný článek).

---

⁶ Vzhledem k povaze tabulek, jakožto pomocného zdroje pro analýzu a syntézu, v nich není rozlišováno mezi přímými a nepřímými citacemi.

VI. *Syntetizovat studie a posoudit míru heterogenity mezi jednotlivými studiemi. Tento krok lze provést buď metodou statistickou meta-analýzy, nebo metodou narativní syntézy, spočívající v systematickém popsání, vzájemné integraci a shrnutí výsledků studií (Petticrew, Roberts 2006, s. 27 a 166).*

Narativní syntéza údajů byla provedena s využitím pomocné tabulky (příloha A) a na základě práce s informacemi z prostudovaných článků. Výsledky syntézy jsou popsány v kapitole 5.

Na základě analýzy a syntézy článků byly následně zodpovězeny výzkumné otázky a současně interpretovány výsledky systematické rešerše. Zodpovězení výzkumných otázek se věnuje kapitola 6.

3 Teoretické koncepty výzkumu

3.1 Koncept banálního nacionalismu

Koncept banálního nacionalismu, poprvé představený v roce 1995 britským profesorem Michaellem Billigem v knize *Banal nationalism*, je postaven na analytickém rozlišení nacionalismu do dvou podob – každodenní (*banal*) a aktivizované (*hot*). Centrální teze knihy zní, že v etablovaných národních státech dochází k neustálému připomínání příslušnosti k národu. Občanům je denně různými způsoby připomínána jejich pozice v současném světě, rozděleném mezi jednotlivé národy. Toto neustálé připomínání „se jeví jako zcela nenucené, všední a nepřetržité, a tudíž není lidmi vnímáno jako připomínání“ (Billig 1995, s. 8). Analýza projevů banálního nacionalismu se tedy v tomto smyslu snaží odpovědět na otázku, jakým způsobem je národní identita uchovávána a reprodukována v době příměří – v období mezi vzdušnými válkami (Tilly 1975) nacionalistických erupcí, a to tak, aby si příslušníci národa byli vědomi této své identity, a mohli se s její pomocí případně snadno mobilizovat. Ideologické zvyky etablovaných západních národů jsou dle Billiga součástí každodenního života a umožňují jejich reprodukci. Banální nacionalismus je něčím, co se děje každý den, často nepozorovaně, a co je často lidmi vnímáno nevědomě (Palmer 1998).

Nacionalismus je často vnímán jako periferní, exotický jev, jako něco, co je cizí, týká se ostatních, a tudíž se netýká nás, občanů západních demokratických společností. Obecně přijaté teorie nacionalismu „přehlíží národníismy západních národních států“ (Billig 1995, s. 5), přičemž typickým případem je Gellnerova (1983) proslulá monografie. Nacionalismus v těchto teoriích mizí z etablovaných států a přesouvá se kamsi na periferii. Jeho projevy jsou pak z pohledu lidí, žijících „v centrech dění“ moderní společnosti, přirozeně spojovány s těmito periferiemi. Navíc, v sociálních vědách jsou často ignorovány banální způsoby, kterými je nacionalismus reprodukován. Naopak, je definován jako něco iracionálního a nebezpečného, což zdaleka není jeho jediná charakteristika. Toto intelektuální opomenutí je způsobeno omezenou definicí nacionalismu, která jej spojuje spíše s výrazným společenským (etnickým, sociálním) hnutím, než s každodenním chodem národního státu. Následně dochází k tomu, že spíše než pomocí psychologického zkoumání banalit a každodenních rutin je identita v národních státech vysvětlována psychologii „výbuchů“ emocí (Billig 1995).

Billig dává do vztahu koncept banálního nacionalismu s národní identitou. Ernest Gellner (1983) poukázal na sociální konstrukci národních identit, Benedict Anderson ve

svém slavném díle *Imagined Communities* přichází s definicí národa jakožto „pomyslného společenství“ (Anderson 1983, s. 6). Billig, který navazuje na výše uvedené autory, uvažuje národní identitu jako něco více než pouze stav mysli nebo zvolenou sebedefinici jedince. Vnímá ji jako formu každodenního života obyvatel, žijících ve světě národních států, přičemž tento koncept každodenní reprodukce odkazuje k předpokladům *time-geography*. Toto neustálé připomínání národní identity, resp. to, že ji jednotlivec nezapomíná, se děje běžnými, obyčejnými, banálními zvyklostmi každodenního života v daném národě (Billig 1995). Zmíněny jsou projevy vysokých politiků (jejich politický diskurz), jakožto typický nástroj poukazující na příslušnost k národu – projevy západních politiků, zvláště ty, které se týkají mezinárodních vztahů a konfliktů, jsou často plné nenápadných náznaků evokujících v posluchačích národnostní cítění (viz Drulák 2008, kapitola Analýza metafor). Ještě větší pozornost je věnována roli masových médií, konkrétně dennímu tisku. Autor provedl výzkum nejvýznamnějších britských novin v jednom konkrétním dni (tzv. „Day Survey“). Jsou představeny dva příklady rutinních, vědomě obtížně zaznamenatečných forem poukazování na příslušnost k národu v životě obyčejného, typického britského čtenáře.

Prvním příkladem je způsob, jakým se v tisku hovoří o národu, o počasí či domácích zprávách. Čtenář zcela automaticky předpokládá, že témata, o kterých čte, se týkají jeho země, jeho národa, i když v titulcích a článcích to není implicitně zmíněno. To, že čtenář pochopí, že se články týkají „jeho“ země, je automatické a není potřeba to naznačit slovně. Billig mj. uvádí příklad novinových sekcí o počasí – v žádných z nich není napsáno „počasí v Británii“, ale jen „počasí“ – čtenář automaticky ví, že se jedná o jeho zemi. Tento a mnoho dalších případů „pomáhá reprodukovat vlast jakožto místo, ve kterém 'my' jsme doma, 'zde', v našem obvyklém centru 'našeho' každodenního světa“ (Billig 1995, s. 117, zdůraznění v originále).

Druhým příkladem jsou sportovní sekce v novinách. Jak zmiňuje O'Donnell (1994), sportovní novinové sekce jsou často plné vypjatých národních stereotypů, které lze v takové míře jen stěží najít v jiných oblastech veřejného diskursu. Billig (1995) mimo jiné upozorňuje, že reakce na úspěchy britských sportovců v pravicově orientovaných periodikách byly otevřeně patriotistické. Billigův koncept, zdůrazňující roli médií, se shoduje s přístupem Andersona (1983), jenž vidí média (konkrétně denní tisk) jako činitele, který umožnil vznik „pomyslných společenství“.

Autor se následně vyjadřuje k tezi postmodernismu a domnívá se, že tato teze současně se svými tvrzeními o úpadku národních států přehlíží nacionalismus v jeho

banalitách. Na příkladech ilustruje častá banální poukazování na národní příslušnost, která se paradoxně v postmoderních proklamacích vyskytují (Billig 1995). Nacionalistické prvky jsou Billigem odkryty i ve filosofii Richarda Rortyho, považovaného za „jednoho z hlavních amerických filosofů postmoderního hnutí“ (Harvey 1989, s. 52).

3.1.1 Banální nacionalismus sub-státních nacionalistických hnutí

Z výše uvedených informací vyplývá, že koncept banálního nacionalismu předpokládá spoluexistenci s národním státem, který je díky svému institucionálnímu dosahu schopen prostoupit společnost a implementovat politická rozhodnutí (viz Mann 1984). Jak zmiňuje Mansvelt Beck (2005, s. 14), „zvyšující se produkce veřejných statků a služeb státem se stala v každodenním životě tak důležitou, že legitimizovala jeho vlastní existenci.“ Pokud ovšem zkoumáme banální nacionalismus na příkladu tzv. sub-státních nacionalistických hnutí, která proti etablovanému národnímu státu předem vystupují, je nutné určitým způsobem reformulovat původní koncept banálního nacionalismu. Vstupuje zde do hry podstatná proměnná, kterou je přítomnost institucionálního ukotvení sub-státních nacionalistických hnutí v prostorovém rozdělení pravomocí v rámci státu a rozsah těchto pravomocí, přisouzený tímto institucionálním ukotvením. Pokud jsou tyto podmínky splněny, jako např. ve Skotsku, kde existuje vyšší míra devoluce a parlament disponuje značným množstvím přenesených kompetencí primární legislativy (viz kapitola 4.1.3), banální nacionalismus bude v tomto případě více reprodukován skrze oficiální regionální instituce, s nimiž jsou sub-státní nacionalistická hnutí provázána, a národní identita bude mezi občany země ve větší míře považována za samozřejmý a předem daný kontext (viz Leith 2010). Tam, kde je institucionální ukotvení regionu v rámci státu menší, bude banální nacionalismus naopak méně reprodukován oficiální cestou skrze instituce. O to více bude v těchto případech reprodukován pomocí ojedinělých aktivizačních akcí, vycházejících od nacionalistických skupin, které nemají přímou oporu v regionální institucionální sféře. Přesto se ze společenského hlediska jedná stále o banální nacionalismus, nikoliv tzv. „hot nationalism“. Pokud existují radikální nacionalistické skupiny, které se rozcházejí s institucionalizovaným zastoupením regionu (např. Baskicko), bude banální nacionalismus reprodukován spíše činností aktivistických skupin pomocí guerillových metod přímé akce apod. Mansvelt Beck (2005) popisuje vztah mezi náchylností části baskických nacionalistů k násilí (ETA a spol.) a mírou jejich odloučení od institucí baskické regionální správy, která je odlišnou větví baskického nacionalismu

a ke guerillovým akcím nesahá. Výše uvedené myšlenky jsou součástí hypotézy, formulované v úvodní kapitole.

3.2 Přínos konceptu banálního nacionalismu a jeho kritika

Banálním projevům reprodukujícím nacionalismus byla od vydání Billigovy (1995) knihy věnována značná akademická pozornost. Jones a Merriman (2009, s. 165) člení dosavadní provedený výzkum rutinních reprodukcí nacionalismu do čtyř sub-kategorií:

1. Mince, bankovky a další symboly státu,
2. chování lidí spojené s reprodukcí nacionalismu,
3. role různých druhů médií v reprodukci banálního nacionalismu,
4. banální projevy nacionalismu v krajině, např. v názvech ulic a míst.

Avšak přes značný výskyt nejrozličnějších empirických studií banálního nacionalismu Billig (2009) připomíná, že navzdory jeho vlastním očekáváním v době vydání knihy výzkumu nejsilnějšího světového nacionalismu, a sice nacionalismu Spojených států amerických, bylo věnováno daleko méně pozornosti, než výzkumu nacionalismů států méně silných. K vyplnění této „mezery na poli výzkumu“ přispělo několik autorů. Leib (2011) popisuje způsob poukazování na národní identitu v případě státních poznávacích značek ve Spojených státech amerických a Kanadě, Airriess, Hawkins, Vaughan (2012) se zaměřují konkrétně na poznávací značky ve státě Indiana. Slavtcheva-Petkova (2014) pak zavádí pojem „banálního Amerikanismu“.

Navzdory širokému užití konceptu banálního nacionalismu ve studiu nacionalismu a médií (Slavtcheva-Petkova 2014), řada autorů pohlíží na tezi banálního nacionalismu kriticky. Široce řečeno, jak zmiňuje Skey (2009), Billigově knize je vyčítán „nedostatek komplexity a dynamismu“ (s. 334). Skey (s. 337) upozorňuje, že teze se nezaobírá tím, jak by různé okruhy či skupiny lidí reagovaly na Billigem popsané příklady banálního nacionalismu. Jinými slovy, předpoklad koherentní populace může vést k omezenému pochopení procesů banálního nacionalismu (Skeyův argument podporuje i Slavtcheva-Petkova (2014)). Billig (2009) naopak tvrdí, že nepředpokládá homogenitu populace, jakou mu Skey připisuje, a upozorňuje, že psychologický model, v rámci kterého je koncept banálního nacionalismu uvažován, je jiný než ten, se kterým jej Skey chybně spojuje.⁷

---

⁷ Psychologická perspektiva Billigova uvažování zdůrazňuje souvislost mezi argumentováním a myšlením (Billig 2009), viz např. Billig (1987).

4 Geografické vymezení práce

Skotsko a Wales jsou zeměmi, patřícími do Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále UK). Spolu s Anglií se rozkládají na území Velké Británie. Wales, ležící na západ od Anglie, má rozlohu 20 735 km² a na jeho území žilo v roce 2012 3,1 milionu obyvatel. Skotsko, ležící na sever od Anglie, se rozkládá na ploše 77 933 km² a na jeho území žilo v roce 2012 5,3 milionu obyvatel (ONS 2013). Wales je administrativně rozčleněn do 22 správních oblastí (viz obrázek 1), Skotsko do 32 správních oblastí (viz obrázek 2).

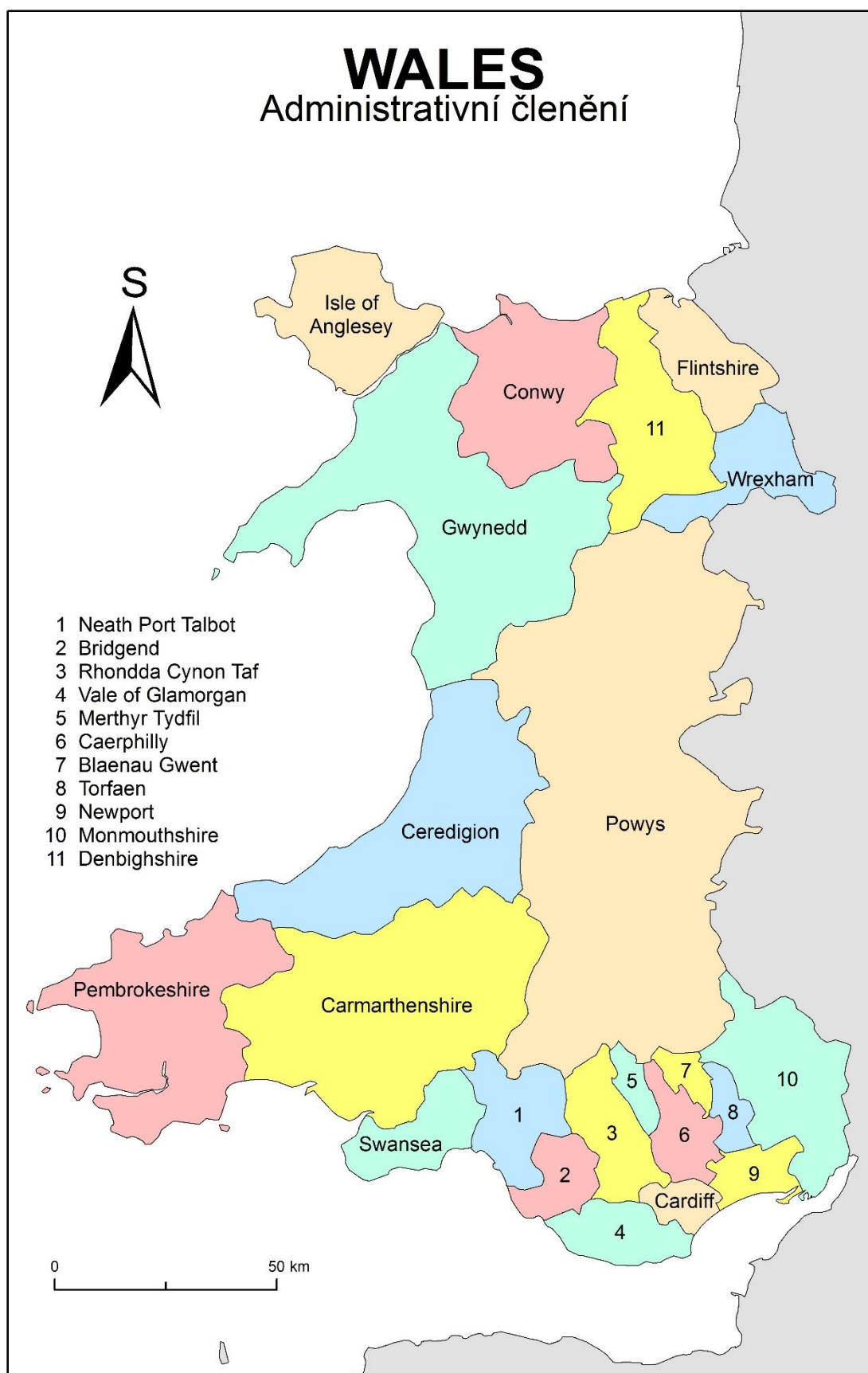
4.1 Vývoj velšského a skotského nacionalismu

Nacionalismus je ve Walesu a Skotsku velice aktuálním tématem. Jak zmiňuje Hechter (1975), renesance keltských nacionalismů na Britských ostrovech v 19. a 20. století byla logickým výsledkem začlenění keltských periferií v rámci imperiální expanze anglického státu. Důvody vzniku těchto nacionalismů sahají až do počátků industrializace, kdy došlo k eskalaci nerovnoměrného ekonomického rozvoje na Britských ostrovech. Během industrializace nedošlo ke kulturnímu sjednocení, zvláště pak ke sjednocení náboženskému. Pokračující ekonomickou zaostalost Skotska a Walesu oproti Anglii ve 20. století lze interpretovat jako výsledek mnoha individuálních rozhodnutí, která, ať už přímo či nepřímo, ovlivnila tyto keltské regiony (Hechter 1975). Tato rozhodnutí byla vynucena strukturálními souvislostmi, jelikož keltské periferie byly na jádru systematicky závislé (Smith 1998).

4.1.1 Velšský nacionalismus

Wales byl připojen k Anglii v roce 1536. Od této doby bylo na Wales uvaleno anglické zemské právo, anglické soudnictví a byla rozšířena národní anglická církev (Hechter 1975). Morgan (1971) uvádí, že rozvíjející se industrializace a rostoucí náboženský nonkonformismus ve Walesu měly za následek dramatickou transformaci pozice regionu v rámci Unie. Nonkonformní hnutí záhy nabralo nacionalistický směr. S postupným úpadkem feudalismu a politickými změnami došlo ke změnám politického vzorce a Wales se stal „výrazným prvkem na širší britské politické scéně“ (Morgan 1971, s. 158). V roce 1888 přišla administrativní změna v podobě tzv. Local Government Act, ustanovující nové hrabské koncily, které byly tvořeny většinou nonkonformisty. Nacionalisté v té době bojovali hlavně za vyšší vzdělání – byla založena síť velšských škol a v roce 1893 vznikla University of Wales.

Obrázek 1: Administrativní členění Walesu

Zdroj: Ordnance Survey, vlastní tvorba

Snaha o sociální rovnost s sebou přinesla rozvoj velšské kultury a umění. Tento sociálně-empirický přístup je v počátečních fázích národní mobilizace vlastní mnoha minoritním národním hnutím, nicméně po získání státnosti se často úplně obrátí (viz Hroch 2009). Na konci 19. století bylo zformováno hnutí Cymru Fydd (Mladý Wales), které se neúspěšně snažilo prosadit tzv. „home rule“ (vyšší míru autonomie v rámci samosprávy). Avšak v této době pouze menšina nacionalistů volala po oddělení se od Anglie. Národní hnutí mělo za cíl spíše dosáhnout vyšší míry uznání Velšanů a jejich zájmů anglickou vládou. Morgan (1971) tvrdí, že ačkoliv Velšské národní hnutí před rokem 1914 nebylo příliš nacionalistické (alespoň v běžném slova smyslu) a postrádalo dynamiku, mělo velký vliv na život Velšanů ve 20. století.

Od roku 1918 byl Velšský nacionalismus více fragmentován a stal se pronikavějším (Morgan 1971). V roce 1925 vznikla Plaid Cymru (Velšská strana) s programem, který se lišil od jakýchkoli předešlých programů nacionalistických hnutí před rokem 1914. Strana požadovala pro Wales status dominia⁸ a politickou a ekonomickou nezávislost na Anglii. Nejvyšší podíl hlasů před založením Velšského národního shromáždění v roce 1999 zaznamenala Plaid Cymru v roce 1970, a to 11,5 % (Masetti 2009), ve volbách v roce 2010 strana získala 11 % hlasů (NAW 2010). Velšský nacionalismus se též projevoval v kontextu kulturním (Morgan 1971). Někteří nacionalisté byli konsternováni stále rostoucí anglickou Walesu. Reakcí byl vznik hnutí Cymdeithas yr Iaith Gymraeg (Velšská jazyková společnost) v roce 1962, které mělo za cíl formou přímých akčních kampaní upozorňovat na nedostatečnou podporu Velštiny (Jones, Merriman 2009). V roce 1979 proběhlo referendum o devoluci, které znamenalo neúspěch – poměr hlasů pro a proti byl 1:4 (Dewdney 1997).

Referendum v roce 1997 dalo vzniknout Velšskému národnímu shromáždění (National Assembly for Wales, dále NAW), na které byly převedeny primárně administrativní pravomoci. Společně se vznikem Skotského parlamentu se jednalo o významnou konstituční změnu (Denver 2002). Je však nutno podotknout, že na rozdíl od Skotska, vznik NAW zaznamenal mezi voliči výrazné rozpory a pro jeho vznik hlasovalo pouze 50,3 % z nich (Scully, Jones, Trystan 2004). NAW je voleno hybridním volebním systémem, tzv. Additional Member System⁹ (viz UK Parliament 2015). V roce 2006 byly britským parlamentem rozšířeny zákonodárné pravomoci NAW, které byly dále rozšířeny

---

⁸Kompletní legislativní autorita na svém území.

⁹ Hybridní volební systém, kombinující prvky systému relativní většiny (tzv. First Past The Post) a poměrného volebního systému, viz <http://www.electoral-reform.org.uk/additional-member-system>.

v roce 2011 díky referendu, stanovujícím 20 zákonodárných oblastí, o kterých může NAW rozhodovat. Dalším krokem devolučního procesu je tzv. Wales Act 2014, který převedl do kompetencí NAW některé pravomoci v daňové oblasti – cla, pozemkové daně a další (Wales Cymru 2015).

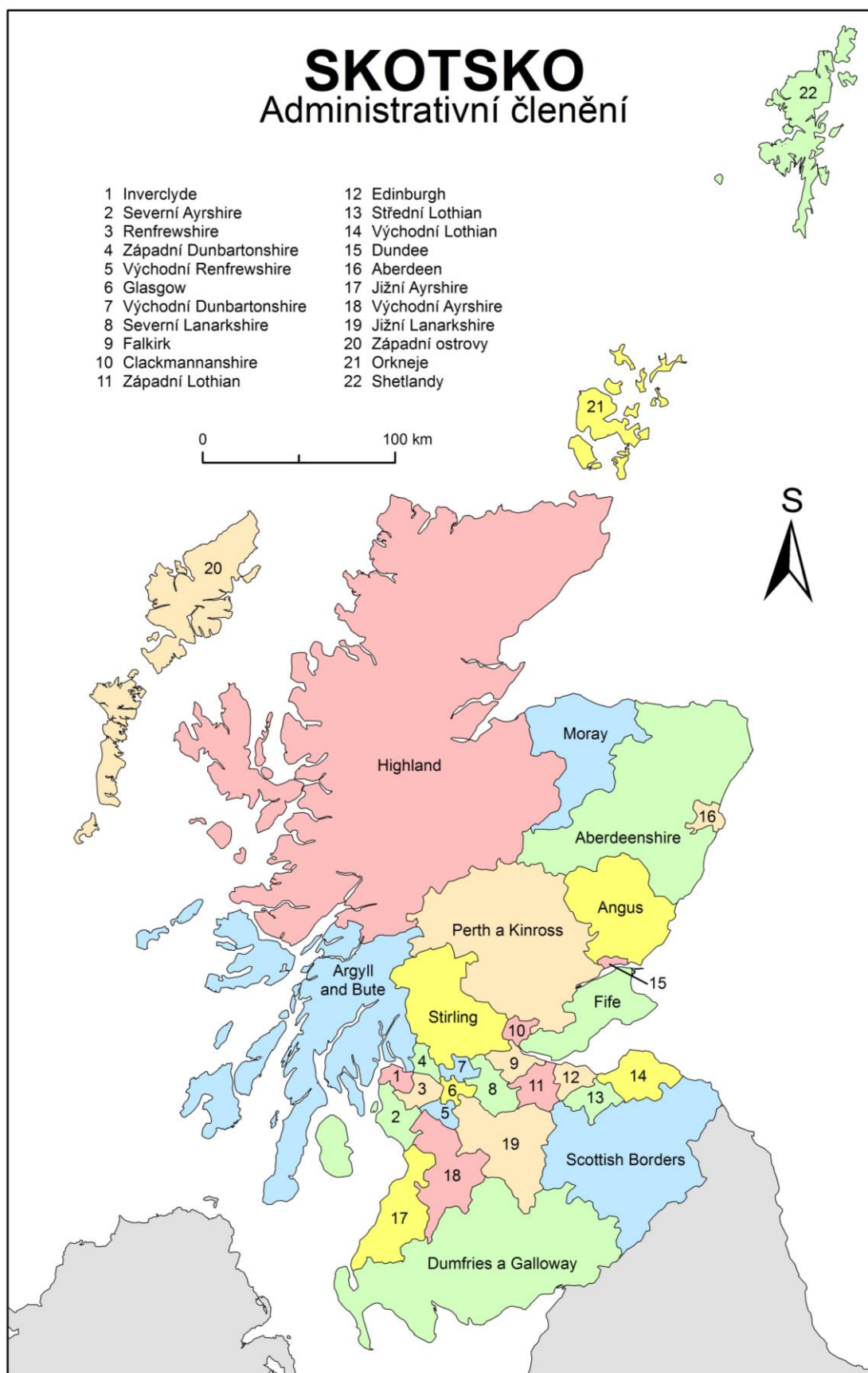
4.1.2 Skotský nacionalismus

Roku 1707 bylo Skotsko připojeno k anglickému království. Sunter (1986) uvádí, že po vzniku britského parlamentu, jehož zájmy se týkaly spíše Anglie, skotský parlament de facto přestal existovat a skotští členové parlamentu byli v menšině. Skotsko však v 18. století nadále zůstalo v relativní autonomii, kde o velké části každodenních záležitostí rozhodoval tzv. „poradní orgán parlamentu“, General Assembly of the Church of Scotland. Nacionalismus, který byl v té mezi Skoty udržován naživu, nebyl nacionalismem politickým. Od roku 1928 Skotsko přišlo o svou administrativní autonomii a bylo plně pod autoritou britské vlády. Vznik politické organizace zvané Scottish Rights Society v 50. letech 19. století (existovala pouze 3 roky) byl jedním z projevů oživení nacionalismu, reagujícího na ztrátu skotské autonomie. Nacionalistické cítění bylo dále politicky rozdmýcháváno. Rok 1985 znamenal vznik Scottish Office (úřadu ministra pro Skotsko), ovšem jeho úloha v rozhodovací sféře byla malá a nebyla příliš efektivní. Scottish Office měla možnost rozhodovat v některých administrativních záležitostech (viz The Scottish Government 2012). Reakcí na neuspokojivou situaci bylo volání nacionalistů po vyšší míře autonomie (tzv. home rule). Od roku 1889 byly několikrát parlamentu podány žádosti o skotskou autonomii, avšak vždy bez výsledku. Namísto požadovaného skotského parlamentu dala vláda vzniknout pouze britskému parlamentnímu výboru Scottish Grand Committee, který měl za cíl udržet skotský nacionalismus pod kontrolou (Sunter 1986).

V roce 1934 vznikla spojením několika menších stran Skotská národní strana (Scottish National Party, dále SNP). Do konce druhé světové války měla strana pouze malý vliv, stejně tak do konce 50. let. Od 60. let pak došlo k výraznému zvýšení jejích preferencí (Begg, Stewart 1971), ačkoliv to byla až druhá polovina 90. let, kdy se strana dostala mezi zásadní hráče na skotské politické scéně (viz Brown 2000). V roce 1951 byla založena nacionalistická organizace Covenant Association, která zorganizovala petici, bojující za devoluci. I přes 2 000 000 získaných podpisů však byla petice vládou zamítnuta (Sunter 1986). Roku 1979 proběhlo referendum o devoluci, proti však bylo 51,6 % hlasujících (Dewdney 1997). Od této doby začalo mezi nacionalisty docházet k ještě intenzivnější diskusi a politickému plánování konstitučních změn.

Obrázek 2: Administrativní členění Skotska

Zdroj: Ordnance Survey, DIVA-GIS, vlastní tvorba

O deset let později byla založena Scottish Constitutional Convention (dále SCC), jakožto politicky nezávislá organizace s cílem mobilizovat Skoty k prosazení politické devoluce. Rok 1997 znamenal vítězství Labouristů ve všeobecných volbách Spojeného království, prosazujících rozsáhlé ústavní změny. Následně vláda schválila formou White Paper („Bílý papír“ – druh autoritativní zprávy) postup plánovaných konstitučních změn. Tento postup do velké míry zohlednil návrhy deklarované SCC a byl výsledkem občanské a napříč politickými stranami vedené kampaně. SNP pak byla jednou ze tří hlavních stran požadujících tyto změny. Referendum, konané v září 1997, potvrdilo tyto návrhy (Brown 2000). S vytvořením skotského parlamentu souhlasilo 74,3 % hlasujících, pro pravomoc parlamentu měnit základní sazbu daně z příjmu skotských daňových poplatníků hlasovalo 63,5 % účastníků referenda (Dewdney 1997).

První volby do skotského parlamentu se konaly v květnu 1999 (Brown 2000). Parlament disponuje primární legislativou ve většině oblastí domácí politiky (ostatní oblasti spadají pod britský parlament) a omezenou fiskální autonomií, volený je systémem Additional Member System (Jeffery, Wincott 2006). Vyvrcholením skotského nacionalismu pak bylo referendum v roce 2014 o úplné nezávislosti Skotska, které znamenalo *de iure* zachování dosavadních poměrů, neboť pro nezávislost hlasovalo „pouze“ 45 % voličů (Electoral Management Board for Scotland 2014), *de facto* však byla mobilizace voličů pro odmítnutí nezávislosti provázena „závaznými“ přísliby o dalším prohloubení devoluce (viz projevy lídra kampaně „NO“ Alistaira Darlinga¹⁰).

4.1.3 Míra institucionalizace regionálních pravomocí ve Walesu a Skotsku

Administrativní devoluce ve Skotsku započala v roce 1885, kdy vznikl orgán Scottish Office, který umožnil ve Skotsku vykonávat administrativní správu v omezené míře. Obdobný orgán ve Walesu ovšem vznikl až o 79 let později, v roce 1964 (Mitchell 2003). Tento fakt je ilustrativním příkladem asymetrických poměrů míry institucionalizace ve Velké Británii mezi Skotskem a Walesem; nevyrovnané konstituční změny přelomu 20. a 21. století popsane dále pak byly vyústěním tohoto stavu.

Schválení zákonů v roce 1998 znamenalo odlišnou míru devoluce ve Skotsku a Walesu. Na rozdíl od skotské vlády, disponující vybranými primárními legislativními pravomocemi, a dále výkonnými a administrativními pravomocemi, nebylo velšské vládě umožněno rozhodovat v otázkách primární legislativy (Birrell 2012, NAW 2015). Po sérii

---

¹⁰ Viz <http://www.heraldscotland.com/news/home-news/alistair-darling-no-vote-will-see-more-devolution-for-scotland.1373547693>.

dohadů byl v roce 2006 Westminsterským parlamentem schválen zákon, který znamenal důležité změny v procesu devoluce (Birrell 2012). Velšská vláda a Velšské národní shromáždění se staly oddělenými institucemi se specifickými pravomocemi. Zákon dále vytyčil 20 oblastí, ve kterých směla vláda vykonávat zákonodárnou moc (primární legislativu), přičemž navrhované zákony mohly být platné jen se souhlasem parlamentu UK (Hadfield 2011). Umožnil též uspořádání veřejného referenda, které mělo za cíl rozhodnout, zda by vláda měla mít právo vykonávat plnou zákonodárnou moc v těchto 20 oblastech, aniž by byla potřeba souhlasu parlamentu UK. V referendu, uskutečněném v roce 2011, hlasovalo 64 % voličů pro. Došlo tak k výrazné změně devolučních poměrů a snížení asymetrie mezi formou devoluce ve Walesu a Skotsku (Birrell 2012). Tabulka 1 udává oblasti přenesené zákonodárné moci ve Skotsku po schválení zákona (Scotland Act) v r. 1998 a ve Walesu po referendu v roce 2011, přičemž nejde o vzájemné srovnání, jedná se pouze o seznam oblastí.

Tabulka 1: Oblasti přenesené zákonodárné moci ve Skotsku a Walesu v roce 1998, resp. 2011

Skotsko v r. 1998	Wales po referendu v r. 2011
Zdraví	Zdraví
Sociální péče	Sociální péče
Vzdělání a odborná příprava	Vzdělání a odborná příprava
Územní plánování	Územní plánování
Bydlení	Bydlení
Zemědělství, lesnictví, rybolov	Zemědělství, lesnictví, rybolov
Ekonomický rozvoj	Ekonomický rozvoj
Životní prostředí	Životní prostředí
Požární ochrana	Požární ochrana
Doprava	Doprava
Sport	Sport
Turismus	Turismus
Umění	Kultura
Vysokoškolské vzdělání	Místní vláda
Statistika	Potraviny
Policie	Voda
Vězeňství	Veřejná správa
Občanské a trestní právo	Velšské národní shromáždění
Regulace výše daně z příjmu (max. o tři pence na libru)	Velšský jazyk
	Historické památky

Zdroj: Birrell (2012)

V roce 2012 byl parlamentem schválen zákon Scotland Act 2012, který přinesl další změny směrem k prohloubení devoluce ve Skotsku. Jedná se hlavně o novou výši daně z příjmu ve Skotsku, platnou od dubna 2016, novou úvěruschopnost pro skotskou vládu, plnou kontrolu nad daní z nemovitosti a daní ze skládkování od dubna 2015, právo zavádět nové daně (po souhlasu vlády UK), právo vydávat zákony, týkající se vzduchových zbraní, právo vykonávat protidrogovou politiku a další záležitosti (The Scottish Parliament 2015). Tyto nedávné změny znamenaly další zvýšení asymetrie devolučních poměrů ve Walesu a Skotsku. V současné době bylo Skotsku přislíbena další zvýšení legislativy v daňových oblastech.¹¹ Lze tedy konstatovat, že míra institucionalizace je ve Skotsku vyšší.

---

¹¹ Viz <http://www.theguardian.com/uk-news/2014/nov/30/income-tax-powers-bring-home-reality-of-scottish-devolution>.

5 Sumarizace výsledků systematické rešerše

5.1 Obecné charakteristiky, metodika, relevance článků

Celkově bylo do rešerše zahrnuto 20 článků, z toho 10 pro Skotsko a 10 pro Wales (viz příloha A). Roky vydání jednotlivých článků byly v rozmezí let 1995 – 2013. Pouze jeden článek byl z 1995 – 2000. Následující dvě období, 2001 – 2005 a 2006 – 2010, zahrnovala shodně 6 článků, dohromady tedy 12 článků. Zbýlých 7 článků pocházelo z období posledních pěti let. Od roku 2006 až do současnosti bylo vydáno 5 článků věnujících se Walesu a 8 článků věnujících se Skotsku.

Tři čtvrtiny ze všech článků byly nalezeny v databázi Web of Science, z toho 9 článků, věnujících se Skotsku, a 6 článků, věnujících se Walesu. Výrazně menší počet relevantních článků byl získán z databáze Scopus (celkově 2, z toho 1 pro Skotsko a 1 pro Wales). Zbýlé tři články, týkající se Walesu, byly získány prohledáním databáze Google Scholar. Dva z těchto tří článků byly recenzované, u třetího nebylo recenzní řízení doloženo.¹²

Mezi použitou metodologií¹³ v článcích o skotském banálním nacionalismu převažovala diskurzivní analýza, často využívaná při analýze médií. Diskurzivně-historickou analýzu aplikuje Petersoo (2007) při analýze denního tisku. Obsahové analýzy využívá Singer (2007), která takto zkoumá 4 700 komentářů na internetovém diskusním fóru. Metoda otevřených rozhovorů se Skoty a anglickými imigranty, žijícími ve Skotsku, je primárně užita např. v článku Kiely, McCrone, Bechhofer (2006). Také Penrose (2011) zakládá svůj výzkum primárně na otevřených rozhovorech s lidmi, pověřenými návrhem nové podoby bankovek, vydávaných bankou Bank of Scotland.

Převažující použitou metodologií v článcích zaměřených na Wales je též diskurzivní analýza. Např. Edwards (2007) tímto způsobem analyzuje hudební texty, image kapel, či články v hudebních časopisech. Diskurzivně-historická analýza je použita v článku Pritchard (2012), mapujícím vliv hostinců na vytváření britsko-velšské identity v době industrializace. Dvě případové studie (McNeill, Tewdwr-Jones 2003; Jones, Desforges 2003) se zaměřují na fenomén velkých architektonických staveb a jejich roli v reprodukci národní identity, resp. na každodenní život studentů na University of Wales.

---

¹² Viz příloha A, článek 14.

¹³ Pokud bylo aplikováno v článku více metod, byla vybrána vždy nejdůležitější metoda. Pro podrobnější popis metod viz příloha A.

Všechny články věnující se Skotsku byly označeny vysokou relevancí. Z článků zabývajících se Walesem bylo 5 označeno za vysoce relevantní.¹⁴ Zbylých 5 článků bylo identifikováno jako středně relevantních: jeden článek pocházel z nerecenzovaného časopisu (Johnes 2008), jeden článek se netýkal současného Walesu (Pritchard (2012)), tři články necitovaly koncept banálního nacionalismu, přičemž v nich byla nalezena spřízněnost a propojenost s konceptem. Kupříkladu Pritchard a Morgan (2003) ve své analýze velšských pohlednic sice necitují Billigův koncept, nicméně fakt, že tyto pohlednice banálním způsobem reprodukuje velšskou identitu, ať už při vyobrazování Cardiffu jako symbolu nové velšské identity, či při líčení mytických krás západního „divokého“ Walesu, je nesporný.

Přestože část článků v rešerši popisovala i více aktivizované, vědomější formy nacionalismu, tyto formy buď v sobě nesly též banální komponenty, nebo byly formy banálního nacionalismu identifikované souběžně s těmito aktivizovanějšími formami. Příkladem je článek Couplanda (2012), popisující záměrnou stylizaci moderátorů rozhlasového pořadu, kteří úmyslně napodobují velšský přízvuk. Tato zcela vědomá forma poukazování na odlišnost velšské identity však ve výsledku utvrzuje identitu velšských posluchačů tohoto pořadu v každodenní, banální podobě. Komponenty banálního nacionalismu byly nalezeny v každém z článků.

5.2 Komponenty banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu

Na základě prostudovaných článků v systematické rešerši byly ve Skotsku a Walesu nalezeny komponenty a projevy banálního nacionalismu na sub-státní úrovni. Tabulka 2 rozčleňuje jednotlivé články podle toho, jaké kategorie projevů banálního nacionalismu články popisovaly (kategorie jsou v tabulce stanoveny podle Jones, Merriman 2009, s. 165).

Z tabulky je zřejmé, že články věnující se Skotsku popisovaly zejména roli médií v reprodukcii banálního nacionalismu. Příkladem je Higgins (2004), který zkoumá vyjadřování národní identity ve výběru skotských novin, a tvrdí, že časté užití názvů Skotska a skotských lokalit v novinách bylo prostředkem zdůrazňování důležitosti voleb, týkajících se založení regionálního parlamentu. Skotské noviny zdůrazňovaly národní charakter těchto voleb a předpokládaly jednotu autora článku a těch, pro které je článek určen, tedy čtenářů. Kiely, McCrone a Bechhofer (2006), kteří popisují vztah preference

---

¹⁴ Viz příloha A.

Tabulka 2: Projevy banálního nacionalismu v člancích v systematické rešerši

Klasifikace dle Jones, Merriman (2009)			
Role různých druhů médií v reprodukci banálního nacionalismu	Banální nacionalismus v každodenním životě lidí	Banální projevy nacionalismu v krajině	Role bankovek jakožto symbolů státu v banální reprodukci nacionalismu
Bouvier (2012)	Pritchard (2012)	Jones, Merriman (2009)	Penrose (2011)
Edwards (2007)	Jones, Desforges (2003)	Pitchford (1995)	
McNeill, Tewdwr-Jones (2003)	Pitchford (1995)		
Coupland (2001)	Bouvier (2012)		
Higgins (2004)	Edwards (2007)		
Law (2001)	Johnes (2008)		
Petersoo (2007)	McNeill, Tewdwr-Jones (2003)		
Singer (2009)	Zerdy (2013)		
Gorringer, Rossie (2010)	Gorringer, Rossie (2010)		
Dekavalla (2010)	Kiely, McCrone, Bechhofer (2006)		
Kiely, McCrone, Bechhofer (2006)			

Další případy
Pritchard, Morgan (2003)
Leith (2010)

Zdroj: Články v rešerši, vlastní zpracování

Poznámky: Zelenou barvou jsou znázorněny články zabývající se Walesem, modrá barva značí články zabývající se Skotskem. Kategorie „další případy“ zahrnuje projevy banálního nacionalismu, které nešly jednoduše zařadit do některé ze čtyř kategorií. Pokud se daly projevy banálního nacionalismu, popisované v článku, zařadit do více kategorií, článek byl zařazen do všech těchto příslušných kategorií.

médií a národní identity rodilých Skotů a migrantů z Anglie, zmiňují, že rodilí Skotové většinou užívají skotská média a skotský referenční rámec považují za samozřejmý a každodenní. Národní identita Skotů je s pomocí médií banálně udržována v pohotovosti.

Tři články se zabírají přímo banálním nacionalismem v životě Skotů. Skotští policejní důstojníci, kteří se vyjadřují k tématu „skotského“ přístupu k výkonu policejní činnosti, tvrdí, že neexistuje žádný zvláštní přístup v práci skotských policistů. I zde je však skotská identita banálně reprodukována: všichni dotazovaní často hovořili o pojmu „skotská policie“ a často se k němu vraceli, i když se snažili naznačit, že vlastně nic takového jako speciální, skotský přístup k výkonu policejní činnosti neexistuje. Jinými slovy, tím, že popisovali, zda něco je, či není „skotské“, ocitali se ve stavu, kdy předpokládali, že něco typicky skotského může být (Gorringer, Rosie 2010).

Jeden článek se věnoval roli bankovek v reprodukci banálního nacionalismu (Penrose 2011). Na dvacetilibrové bankovce je vyobrazen Sir Walter Scott, slavný skotský

romantický spisovatel. Při každodenním užívání bankovek je lidem připomínána tato výrazná postava skotského národa a jejich identita je rutinně, často nevědomě udržována v pohotovosti.

V rešerši nebyl nalezen článek, zabývající se banálním nacionalismem ve skotské krajině, tzn. takový, který by popisoval konkrétní prvky v krajině, které pouze tím, že „jsou lidem na očích“, přispívají v životech těchto lidí k banálnímu, často nepostřehnutému připomínání jejich identity.

Články zaměřené na Wales se nejvíce věnovaly banálnímu nacionalismu v životě lidí. Příkladem je Edwards (2007), která hovoří o konstrukci velšské identity díky populárním velšským kapelám. Velšské kapely se často aktivně hlásily k velšské identitě, např. tím, že instalovaly na pódíích velšské vlajky. Hudba těchto kapel byla intenzivně spojována se sportem a koncerty se často odehrávaly na velkých sportovních stadionech, doprovodná videoprojekce na koncertech často zobrazovala velšský národní ragbyový tým, některé texty písní hovořily o velšském fotbalu atd. Posluchači na koncertech byli nejenom sjednoceni v davovém nadšení a obdivování svých kapel, ale jejich příslušnost k národu byla reprodukována zvukovými i obrazovými vjemy.

O něco méně článků se zaměřovalo na roli médií v reprodukci velšské identity. Např. Bouvier (2012) si klade za cíl popsat, jakým způsobem studenti v Cardiffu vyjadřují svou identitu na sociální síti Facebook. Studenti mimo jiné zmiňují, že rádi na svých profilech sdílí písně svých oblíbených (velšských) kapel, ukazují obrázky okolí, ve kterém žijí, nebo míst, která jsou spjata s velšskou historií. Aktivita na sociální síti slouží nejen k rutinnímu potvrzování identity těchto lidí, ale též k banální reprodukci identity ostatních uživatelů Facebooku, kteří tyto příspěvky vidí.

Další dva články popisovaly projevy banálního nacionalismu v krajině. Jones a Merriman (2009) se věnují kampani za vztyčení dvojjazyčných dopravních značek ve Walesu, organizované nacionalistickým hnutím Cymdeithas yr Iaith Gymraeg. Ve výsledku pak tyto dvojjazyčné značky slouží k banální reprodukci národní identity, jelikož připomínají velšským řidičům jejich příslušnost k národu díky velšskému jazyku, který je vedle angličtiny na značkách použit. Velšský řidič předpokládá užití velštiny na dopravních značkách jako něco automatického a pokud narazí na jednojazyčnou dopravní značku, může tím být následně konfrontován. Pitchford (1995) popisuje konstrukci identity ve velšském turismu, kdy muzea, mapující historii důlní těžby v industrializujícím se Walesu, slouží jako připomínky velšských útrap a útlaků ze strany majitelů důlních společností. Stejně tak staré hrady připomínají nadvládu anglických králů v minulosti.

Velšská identita je tudíž neustále připomínána jak běžným občanům, tak i pracovníkům v turistickém ruchu.

Nakonec je třeba zmínit, že žádný z článků týkajících se Walesu se nevěnoval reprodukci banálního nacionalismu pomocí symbolů státu, což je v souladu s menším institucionálním ukotvením pravomocí sub-státních nacionalistických hnutí.

Větší počet článků, zabývajících se rolí médií v reprodukci banálního nacionalismu v případě Skotska, než v případě Walesu, a článek o roli skotských bankovek jakožto institucionálních symbolů, je v souladu se skutečností vyšší míry institucionalizace ve Skotsku. Skotská média se těší vyšší míře institucionální podpory.

Ostatní identifikované projevy banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu byly zařazeny do kategorie „další případy“. Jedná se o článek autorů Pritchard a Morgan (2003), který popisuje, jak velšské pohlednice, vyobrazující často stereotypní, „typický“ Wales, slouží k reprodukci velšské národní hrdosti. Leith (2010) zkoumá banální nacionalismus v některých typech politických dokumentů, vydaných skotskou vládou. Politické dokumenty jsou dalším příkladem často nepovšimnuté, všudypřítomné *idey* skotské identity. Leith hovoří o inkluzivní identitě konkrétního politického dokumentu, vydaného skotskou vládou, která je v těchto dokumentech brána jako samozřejmá a která zahrnuje všechno skotské obyvatelstvo. Opět je zde možné nalézt banální reprodukci skotské národnosti.

Ve všech článcích týkajících se Skotska, byla reflektována jasná podpora skotského nacionalismu banálními formami. Podporu devoluce bylo možno poměrně jasně identifikovat v šesti článcích. Banální nacionalismus, který znamenal v některých případech *de facto* podporu skotské nezávislosti, popisují tři články. Naopak podporu unionismu skotským tiskem, čili zachování devolučních poměrů v době výzkumu, zmiňuje Law (2001).

Banální nacionalismus ve Walesu znamenal v devíti z deseti článků podporu velšského nacionalismu. Pouze Pritchard (2012) hovoří o podpoře britsko-velšské identity a mapuje rozvoj této identity v 19. a na počátku 20. století. Zároveň byly identifikovány komponenty banálního nacionalismu, které svědčily o podpoře devoluce.¹⁵ Podporu unionismu popisuje Johnes (2008). Zmiňuje, že banální nacionalismus fanoušků velšského fotbalového klubu Swansea City znamenal zároveň spíše podporu setrvání Walesu v UK

---

¹⁵Podpora nacionalismu znamenala podporu devoluce zřejmě častěji. Stejně tak články o Skotsku, kde byla zmíněna podpora nezávislosti, též logicky musely podporovat i devoluci. Podpora devoluce je však při analýze článků u obou zemí zmíněna pouze v případě, kdy článek o tomto faktu přímo svědčil. Pro bližší informace k článkům viz přílohu A.

a tudíž zachování unie, jelikož se zaobírá banálním nacionalismem v regionu na jižním pobřeží Walesu, kde byla zaznamenána pouze malá podpora nezávislosti.

5.3 Možná zkreslení výsledků systematické rešerše

Na tomto místě je potřeba zdůraznit fakt, že nižší relevance poloviny článků, věnujících se Walesu, může zkreslovat výsledky této systematické rešerše. Johnes (2008) je článkem z nerecenzovaného časopisu a jeho kvalita (např. správně provedení metodických postupů) tak není zaručena. Coupland (2001), Pitchford (1995) a Pritchard, Morgan (2003) ve svých studiích necitují koncept banálního nacionalismu, ani se k němu nevyjadřují. Ačkoliv byly v těchto člancích komponenty banálního nacionalismu identifikovány a byla v nich nalezena spřízněnost a provázanost s Billigovým konceptem, absence výše uvedeného může mít vliv na výslednou vypovídající hodnotu informací z těchto článků zjištěných. V případě Walesu je tedy potřeba brát výsledky systematické rešerše za méně spolehlivé, než v případě Skotska.

6 Interpretace zjištěných informací

Na základě podrobného studia článků a syntézy údajů s využitím pomocné tabulky byly zodpovězeny stanovené výzkumné otázky.

6.1 Komponenty banálního nacionalismu

Jakým komponentům banálního nacionalismu se autoři jednotlivých studií věnují? Dle publikované evidence byly v člancích nalezeny následující komponenty banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu:¹⁶

6.1.1 *Banální nacionalismus reprodukováný médii*

Banální nacionalismus reprodukováný médii lze dále rozčlenit do dílčích kategorií podle toho, jakými mediálními prostředky a v jakých prostředích je reprodukován. Nejvíce autorů se věnovalo v těchto souvislostech dennímu tisku. Denní tisk je nenápadným, avšak mocným nástrojem upevňování příslušnosti k národu nejen v etablovaných národních státech, které zmiňuje Billig, ale též v prostředí národů, které postrádají svůj vlastní stát. Dekavalla (2010) popisuje, jak novinový článek může oslovovat čtenáře jako „člena skotské národní komunity skrze použití zájmena ‚we‘, zatímco toto slovo zároveň slouží jako metonymie pro skotský parlament“ (s. 650). Čtenáři jsou tak automaticky zahrnuti do politických debat jakožto jejich účastníci. Podobnou rétoriku popisuje též např. Higgins (2004).

Denní tisk není jediným příkladem úlohy médií v reprodukci národní identity. Edwards (2007) se kromě výše zmíněné úlohy hudby v banálním nacionalismu zamýšlí též nad hudebními časopisy, tedy periodiky, jednotně vydávanými po celém UK. Hudební časopisy, které hovořily o rostoucí popularitě velšských kapel, neustále tyto kapely označovaly jako velšské. Rádio a televize mohou sloužit ke stejnému účelu jako výše zmíněná tištěná média. Kiely, McCrone a Bechhofer (2006) zmiňují případ anglického migranta ve Skotsku, který si za léta pobytu v novém prostředí zvykl poslouchat skotské rádio. Zdůrazňují, že skotští respondenti měli tendenci považovat noviny, které čtou, a zprávy v televizi, které sledují, za samozřejmý kontext.

Vedle tradičních médií byly projevy banálního nacionalismu identifikovány i v diskusi na zpravodajském webovém serveru. Singer (2009) např. poukazuje, že 7,5 % všech analyzovaných komentářů užívalo skotskou gaelštinu a místní nářečí. Uživatelé tedy záměrně dávali najevo ostatním uživatelům, kým se cítí být. Autorka ilustruje, jak silným

---

¹⁶ Rozuměj všechny komponenty, které byly nalezeny v těchto územích dohromady. Tzn. komponenty, zde popsané, se mohly vyskytovat i pouze v jedné zemi. Pro komparaci komponentů viz následující sub-kapitulu.

nástrojem pro vyjádření a utváření vlastní identity a její šíření mezi ostatní uživatele internetové diskuse v současnosti jsou. Rostoucí význam sociálních sítí v reprodukci národní identity dokládá Bouvier (2012), jehož výzkum uživatelů Facebooku byl popsán výše v předchozí kapitole. Sociální sítě slouží jako platforma pro upevňování stávajících identit, ale také jako podloží pro vznik zcela nových, byť často „falešných“ identit.

6.1.2 Banální nacionalismus v životě lidí

Banální nacionalismus v životě lidí, ať už v jejich pravidelných či příležitostných aktivitách, má v člancích, zkoumaných v rešerši, diversifikovanou podobu. Jones a Desforges (2003) vysvětlují, jak každodenní zkušenosti hrají důležitou roli při vytváření smyslu jednotné jazykové identity, "struktury pocitů", mezi studenty, kteří studují ve velštině. Někteří studenti si stěžovali, že nerozuměli výkladu učitelů hovořících anglickým akcentem, což jim znesnadňovalo psaní poznámek během hodiny. Studenti vnímali sami sebe odlišně od svých „anglických“ hovořících spolužáků. Jejich identita byla tímto uvědoměním si příslušnosti banálně reprodukována.

Reprodukce banálního nacionalismu je přítomna i při výkonu povolání. Jak již bylo krátce zmíněno v předchozí kapitole, Gorringer a Rossie (2010) se zabývají diskursivní konstrukcí skotské identity v policejním prostředí. Autoři míní, že výpovědi dotazovaných policejních důstojníků demonstrují způsob, jakým jsou identity, ať už osobní či institucionální, zakořeněny uvnitř konkrétních socio-historických kontextů a diskurzů, které jsou považovány za přirozené. Dokonce i tvrzení důstojníků, že skotský způsob fungování policie je pouze "příhodnou, vyhovující fikcí", využívanou pro zvýšení popularity skotské policie, odráží implicitní předpoklady, které jsou považovány za samozřejmé. Další studie (Pitchford 1995) poukazuje na banální nacionalismus pracovníků v turistických institucích. Zaměstnanci muzeí, průvodci hradních prohlídek, autoři suvenýrů, ti všichni při své práci pokládají velšskou identitu za něco samozřejmého, předem daného. Členové divadelního souboru, technici a další pracovníci, kteří se aktivně podílí na divadelním představení, vyobrazujícím historii skotského vojenského pluku, denně formují svoji identitu, aniž by si to často uvědomovali. Navíc, jak zmiňuje Zerdy (2013), diváci jsou představením také ovlivňováni. „Nápadné a sentimentální výstupy ve hře mohou odvádět pozornost diváků od samotného nacionalismu, který je ‚zapuštěn‘ v samotné hře“ (s. 189).

Banální nacionalismus zasahuje i do volnočasových aktivit. Johnes (2008) zkoumá internetovou diskusi na stránkách fotbalového klubu Swansea City a dokládá, že chorály

a písňe, zpívané fanoušky na fotbalových zápasech, jsou uživateli¹⁷ chápány jako vyjadřování lokální a národní (velšské) identity a též jako součást zábavy a běžného provokativního chování v životě fotbalového fanouška. Autor též poukazuje, že identita fotbalových fanoušků není jednotná a statická, a je v internetových diskusích debatována a tvarována, často ve vztahu k "ostatním", k Angličanům. Výše popsany výzkum Edwards (2007) hovoří o fanoušcích velšských hudebních kapel, kteří na koncertech společně oslavují momenty velšské kulturní historie a jsou doslova „u vytržení“. Lze logicky usoudit, že reprodukce identity se může dít také při domácím poslechu hudby. Každodenní banální reprodukce identity je běžnou záležitostí též na sociálních sítích (viz Bouvier 2012; kap. 6), na kterých zejména mladí lidé tráví velké množství času.

Banální nacionalismus v životě konzumentů médií, tedy obyčejných lidí, přímo dokumentují Kiely, McCrone a Bechhofer (2006, s. 481).¹⁸ Jedna z respondentek uvedla, že nikdy nepřemýšlela o tom, jestli je hrdou Skotkou nebo Britkou, nicméně považuje se předně za Skotku. Ve své výpovědi též používá slova „we“, jako kdyby hovořila za celý národ.

Komponenty banálního nacionalismu v životě lidí lze nalézt i v kontextu velkých architektonických projektů. McNeill, Tewdwr-Jones (2003) líčí, jak průběh výběru vhodné architektonické podoby nové budovy velšské národní opery v důsledku znamenal reprodukci velšské identity. Zvolení návrhu architektky Zaba Hadid jako budoucí podoby opery vyvolal dvanáctiměsíční horečné debaty mezi architektkou, nadací, zodpovědnou za návrh stavby, lokálními politiky a komisí pro udělení dotace o tom, jak konkrétně by měla opera vypadat. Všichni účastníci těchto diskusí debatovali o tom, jaký návrh by co nejvhodněji reprezentoval velšskou národní instituci. Myšlenka národa byla i v tomto případě banálně udržována v chodu.

Banální nacionalismus lze identifikovat i v 19. století. Pritchard (2012) popisuje, jakým způsobem byla v době industrializace formována (banální) britsko-velšská identita při navštěvování hostinců a též v církevním prostředí nonkonformního hnutí. Zmiňuje, že „v nových kulturně diverzifikovaných industriálních komunitách, tvořených hlavně populací domácích nebo zahraničních migrantů, byl hostinec často neformálním

---

¹⁷ Uživatelé jsou samotní fanoušci. Johnes (2008) tedy popisuje, jak fotbaloví fanoušci vnímají sami sebe.

¹⁸ Nutno podotknout, že z článků, popisujících roli médií v banálních reprodukcích nacionalismu, lze logicky vyvodit, že identita konzumentů bude banálně reprodukována. Tento článek však explicitně popisuje chování lidí ve vztahu k médiím, a proto je zde uveden samostatně.

komunitním centrem“ (s. 332) a prostředím, které umožnilo konstrukci nové velšské identity.

6.1.3 Banální nacionalismus v krajině a další komponenty banálního nacionalismu

Banální nacionalismus reprodukováný krajinnými prvky byl popsán Jonesem a Merrimanem (2009) a dále Pitchfordem (1995), viz kapitola 5.2. Tato kategorie projevů banálního nacionalismu je z geografického hlediska velice zajímavá, jelikož je přímo spojena s prostorem. Prostorovému rozmístění krajinných prvků, ovlivňujících banální reprodukci národní identity, se však články v rešerši nevěnují.

Dalším identifikovaným komponentem banálního nacionalismu jsou bankovky. Penrose (2011) ilustruje, jak je vývoj těchto typických „nositelů“ banálního nacionalismu často v rukou několika odborníků (nebo často i jednoho umělce), kteří ve výsledku rozhodují o tom, jaké grafické prvky budou národní identitu občanům připomínat. Tento komponent může sloužit k poukazování na národnostní příslušnost hned v několika rovinách: symbolika bankovek neovlivňuje pouze identitu lidí, kteří těmito bankovkami platí, ale také osob, zúčastněných v procesu návrhu a realizace bankovek, a zaměstnanců bank, kteří přicházejí s bankovkami do styku.

Pohlednice mají rovněž svou úlohu v banálních reprodukcích národní identity. Pritchard a Morgan (2003) popisují, jak vizuální narativy na pohlednicích upřednostňují konkrétní podoby velšské identity před jinými. Ve vyobrazování západních částí Walesu dochází k vysoké míře teatrálnosti, kdy je přírodní prostředí prezentováno jako mystický region, který je ideální pro turistiku, a naopak je přehlížen folklórní a kulturní význam tohoto „rurálního“ Walesu. Ač uměle konstruovány, tyto narativy mohou být jedněmi z mnoha „hnacích motorů“ banálního nacionalismu.

Posledním typem zjištěných komponentů je banální nacionalismus v některých typech politických dokumentů, jak jej popisuje Leith (2010). Zdůrazňuje, že jak při "horkých", aktivizovanějších diskusích politických vizí, tak při "chladnějších" diskusích obsažených v různých výstupech vlády, je zdůrazňována teritorialita skotského národa, který je zřetelným a zcela rozlišitelným. Skotská národní identita je v těchto dokumentech zřídka kdy postavena v pochyby a je umožněna její banální reprodukce.

6.2 Komparace projevů ve Skotsku a Walesu

Liší se navzájem projevy banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu? Pokud ano, jak konkrétně se liší? Projevy banálního nacionalismu, identifikované v systematické

rešerši relevantní literatury, se ve Skotsku a Walesu liší, a to zejména následujícími způsoby:

6.2.1 Banální nacionalismus reprodukováný denním tiskem

Banální nacionalismus reprodukováný denním tiskem se na základě rozboru článků ve Skotsku bezpochyby děje, kdežto ve Walesu není výzkumem přímo doložen. Ve Skotsku je popisován v pěti článcích, zatímco ve Walesu pouze v jednom, kde je navíc zmíněn pouze okrajově (McNeill, Tewdwr-Jones 2003). Např. Dekevalla (2010) zmiňuje banální poukazování na Skotsko ve skotských denících, popisujících problémy, které se týkají skotského národa. Petersoo (2007) hovoří o záměrném poukazování na národ pomocí množného zájmena „we“, které skotští čtenáři často mohou chápat jako označení jejich národa, přestože se v okolním textu se nevyskytují slova „Scotland“, „Scottish“ apod. Higgins (2004) popisuje poukazování na domovinu („homeland“) pomocí záměrného slovního označování lokalit v novinovém textu. Zmiňuje příklad, kdy slovo „Holyrood“, místo, kde sídlí skotský parlament, metonymicky označuje parlament samotný jakožto skotský politický orgán. Pochopení významu této metonymie tedy vyžaduje, aby byl čtenář obeznámen s místním politickým prostředím – s politickým prostředím v kontextu skotského území a lidí, kteří toto území obývají, tedy (z většiny) Skotů. Myšlenka národa je tedy teritoriálně vymezena. Podobné případy však nejsou ve Walesu takto explicitně popisovány. Výjimku tvoří článek autorů McNeill a Tewdwr-Jones (2003), kteří zmiňují, že debaty o nejvhodnější stavbě velkého měřítka, která by nejlépe reprezentovala Wales v současném světě, byly popularizovány díky dennímu tisku. Nezmiňují však konkrétní případy záměrného poukazování na velšský národ. Banální nacionalismus se tedy ve skotském a velšském denním tisku liší ve své podobě.

6.2.2 Institucionální ukotvení banálního nacionalismu

Banální nacionalismus je spojen s institucemi a institucionálním prostředím více ve Skotsku, než ve Walesu. Jak bylo zmíněno výše, Leith (2010) popisuje banální nacionalismus v některých typech politických dokumentů, vydávaných skotskými stranami a vládními orgány. Idea skotské identity je v těchto dokumentech předem dána, je součástí každodenního pořádku a nepotřebuje být explicitně artikulována – je zakotvena v institucionálním prostředí. Obdobný případ týkající se Walesu nebyl v rešerši zaznamenán. Stejně tak banální nacionalismus reprodukováný bankovkami a dalšími symboly státu, který se ve Skotsku vyskytuje, se ve Walesu na základě systematické rešerše nevyskytuje. Penrose (2011) zmiňuje banální reprodukci příslušnosti ke skotskému

národu pomocí bankovek, vydávaných bankou Bank of Scotland.¹⁹ Podobný případ nebyl na území Walesu v člancích zařazených do rešerše popsán.²⁰ Gorringe a Rosie (2010) se zaměřují na reprodukci nacionalismu banálními formami v případě skotské policie, která běžně (a často rutinně) poukazuje na příslušnost ke skotskému národu, zatímco činnost velšské policie není v těchto souvislostech v člancích zdokumentována. Zerdy (2013) zkoumá „banální divadelní nacionalismus“ v divadelní hře Skotského národního divadla, kdy zmiňuje mimo jiné i mediální propagaci „života ze zákulisí“ (příprav divadelních kulís a dalších technických instalací), která se podílí na reprodukci banálního nacionalismu. Úloha velšských institucí tohoto druhu v reprodukci banálního nacionalismu není v člancích zmiňována. Výjimku v případě Walesu tvoří reprodukce banálního nacionalismu díky turistickým institucím a lidem, kteří v těchto institucích pracují (Pitchford 1995). Navzdory této výjimce lze na základě systematické rešerše celkově nalézt rozdíly v institucionálním ukotvení banálních reprodukcí nacionalismu mezi Skotskem (celkově větší míra ukotvení) a Walesem (celkově menší míra ukotvení). Rozdíly, popisované v tomto odstavci, jsou do velké míry v souladu s vysokou mírou odlišnosti reprodukce banálního nacionalismu v denním tisku mezi oběma zeměmi, popisovanou v předchozím odstavci.²¹ Nižší míra projevů banálního nacionalismu v regionálním institucionálním prostředí v případě Walesu může svědčit o větších limitech velšských sub-státních nacionalistických hnutí, která jsou méně provázána s institucionálním prostředím, resp. mají v tomto prostředí menší vliv, než jejich skotské alternativy.

6.2.3 Institucionální prostředí a banální nacionalismus v životě lidí

Banální nacionalismus v životě lidí a jejich aktivit je ve Skotsku popsán pouze v souvislosti s působením institucí a médií, kdežto ve Walesu je kromě institucí a médií spojován i s aktivitami, které s institucemi nejsou přímo spojeny. Johnes (2008) popisuje chování fanoušků fotbalového týmu Swansea City. Jejich pokřiky, často zaměřené proti Anglii a anglickým fotbalovým týmům, které jsou příkladem čirého banálního vyjadřování identity a nejsou s institucionálním prostředím provázány. Edwards (2007) ve své studii banálního nacionalismu, reprodukováného pomocí hudby, popisuje spontánní atmosféru na

---

¹⁹ Ve Skotsku mají právo vydávat bankovky tři banky. Viz webové stránky Bank of England: http://www.bankofengland.co.uk/banknotes/Pages/about/scottish_northernireland.aspx#1.

²⁰ Bankovky jsou ve Walesu vydávány centrální bankou Bank of England.

Viz <http://www.bankofengland.co.uk/publications/Documents/quarterlybulletin/2013/qb1304prereleasebanknotes.pdf>.

²¹ Instituce a média (denní tisk) jsou v této kapitole uvažovány jako odlišné kategorie z důvodu větší přehlednosti odpovědí na výzkumnou otázku.

koncertech velšských popových kapel. Toto živoucí prostředí, ve kterém je národní identita téměř „hmatatelně“ reprodukována a je „cítit ve vzduchu“, se děje v rovině, která je stěží vyvolána institucionálním prostředím. Nelze říci, že by se podobné případy nevyskytovaly i ve Skotsku. V návaznosti na výsledky systematické rešerše lze ovšem konstatovat, že význam těchto událostí byl v případě Skotska zastíněn závažnějšími projevy institucionalizovaného banálního nacionalismu.

6.2.4 Banální nacionalismus a jazyková odlišnost

Banální nacionalismus se ve Walesu vyskytuje i v souvislosti s odlišností velštiny a velšského přízvuku (při mluvení anglickým jazykem) od klasické „oxfordské“ angličtiny. V případě Skotska souvislosti banálního nacionalismu s jazykovou odlišností nebyly nalezeny. Z článku Jonese a Merrimana (2009) je zřejmé, že dvojjazyčné dopravní značky s nápisy ve velštině a angličtině, resp. jejich odlišnost od klasických jednojazyčných dopravních značek, mohou hrát úlohu v banální reprodukci příslušnosti k velšskému národu v životě velšských řidičů. Coupland (2001) hovoří o záměrné stylizaci velšského dialektu, používané moderátory v jednom z pořadů stanice BBC Radio Wales. I když moderátoři zcela záměrně a uměle stereotypizují velšský přízvuk při užívání angličtiny, autentická forma velšské identity, a sice identity posluchačů tohoto pořadu, nejenže tuto stylizaci „přežívá“, ale je touto stylizací též upevňována. Jones a Desforges (2003) popisují vymezování identity velšsky mluvících studentů, které je vyvoláno jejich jazykovou odlišností od ostatních anglicky hovořících studentů a pedagogů (viz kapitola 6.1.2). Obdobné případy však nebyly popsány v člancích, věnujících se Skotsku.²² Reprodukce banálního nacionalismu pomocí odlišnosti jazyka či odlišnosti nářečí se ve Skotsku a Walesu liší.

6.2.5 Banální nacionalismus jako důsledek aktivizovaných podob nacionalismu

Jeden konkrétní případ reprodukce banálního nacionalismu ve Walesu byl přímým důsledkem úsilí nacionalistického hnutí, které za účelem dosažení svých cílů používalo guerillové metody přímé akce. Ve Skotsku podobná skutečnost nebyla popsána. Jones a Merriman (2009) rozebírají činnost nacionalistického hnutí Cymdeithas yr Iaith Gymraeg, které v r. 1969 koordinovalo kampaň s cílem přebarvovat jednojazyčné anglické dopravní značky zelenou barvou, poškozovat a ničit tyto značky a donutit tak lokální autority ve Walesu, aby nahradily staré značky novými, bilingvními (dvojjazyčnými).

---

²² Rozuměj případy, které by popisovaly banální nacionalismus reprodukováný skotskou gaelštinou, kterou podle posledního sčítání hovoří pouze 1,1 % skotské populace (SCOTLAND'S CENSUS 2013), nebo skotštinou, čili skotským dialektem.

Během dvou let bylo zatčeno více než 200 aktérů kampaně. V roce 1980 bylo ministrem pro Wales rozhodnuto, že zodpovědnost za vztyčení dvojjazyčných dopravních značek bude převedena na lokální autority ve Walesu. V současnosti jsou bilingvní dopravní značky ve Walesu běžnou záležitostí a přispívají k reprodukci velšské identity, jak bylo ilustrováno v kapitole 5.2.

6.3 Vztah sub-státního banálního nacionalismu k britské státnosti

Jaké jsou vztahy banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu k britské, potažmo anglické státnosti? Na základě systematické rešerše byly nalezeny následující vztahy banálního nacionalismu k britské, potažmo anglické státnosti:

6.3.1 Podpora skotského a velšského nacionalismu

Podpora skotského a velšského nacionalismu, kterou lze interpretovat jako podporu vymezení se od britské, potažmo anglické národní identity²³. Tuto myšlenku lze ilustrovat na následujících příkladech: Dekavalla (2010) zkoumá specifický jazykový styl v novinovém článku domácího skotského deníku, v němž je užita rétorika „my“, Skotové, a „oni“, Angličané. Autor článku se tak společně se čtenářem stávají součástí jedné národnostní skupiny, která je odlišná od „tě za hranicemi“. Law (2001) hovoří o reprodukci skotské identity v domácích skotských denících (např. *The Scotsman*, *The Herald*). Higgins (2004) zmiňuje, že oproti tisku široce vydávanému napříč celým UK je skotský tisk více národně uvědomělý, tzn. záměrné poukazování na Skotsko a skotský kontext je zde častým jevem. Gorringe a Rosie (2010) hovoří o diskursivní konstrukci skotské policie. Policejní důstojníci při rozhovorech vymezují svou identitu už pouze tím, že popírají existenci jakéhosi distinktivního, „skotského“ přístupu k výkonu policejní činnosti. V rozhovorech se vyskytuje moment, kdy důstojník explicitně rozlišuje mezi policií „zdejší“ (skotskou) a „tou jižně od hranic“ (anglickou) (Gorringe, Rosie 2010, s. 78). Pokřiky velšských fotbalových fanoušků, zaměřené proti Anglii (Johnes 2008), či spontánní davové skandování hesla „Wales! Wales!“ na koncertech populární hudby (Edwards 2007) dokládají, jak lidé často vymezují sebe a svůj národ od „těch ostatních“.

6.3.2 Podpora devoluce ve Skotsku a Walesu

Podpora nacionalismu znamenala rovněž podporu devoluce. Banální nacionalismus může přímo či nepřímo podporovat stávající nebo další očekávané konstituční změny, prohlubujících devoluci v UK. Komponenty banálního nacionalismu, který automaticky

---

²³ V této sub-kapitole a sub-kapitole 6.3.2 jsou zmiňovány články, ve kterých banální nacionalismus postrádal explicitní odkazy k politické nezávislosti.

předpokládá devoluční poměry, či poukazuje na budoucí události, potenciálně zvyšující míru devoluce (např. referendum), byly v rešerši rozeznány. Místem výskytu těchto komponentů je skotský denní tisk vyžadující po svých čtenářích, aby se orientovali v současných devolučních poměrech (Dekavalla 2010), či povzbuzující skotské občany k účasti na referendech v letech 1979 a 1997 (Petersoo 2007). V případě Walesu např. novináři zavedli termín 'Cool Cymru' – fenomén, poukazující primárně na úspěch velšských kapel sahající za hranice Walesu, který byl i součástí politických dokumentů a byl spojován s referendem v roce 1997 (Edwards 2007). Pritchard a Morgan (2003) ve své analýze velšských pohlednic zmiňují vyobrazování Cardiff Bay²⁴ jakožto symbolu, který zdůrazňuje právo Velšského národního shromáždění samostatně rozhodovat ve vymezených přenesených kompetencích. Banální nacionalismus ve Skotsku a Walesu podporuje devoluční poměry v UK a je zároveň jejich odrazem.

V návaznosti na Jonese a Merrimana (2009), kteří poznamenávají, že velšský nacionalismus byl již od svého vzniku konstruován v opozici k anglické státnosti, lze usoudit, že obdobné tvrzení platí i o velšském a skotském banálním nacionalismu, jak dokládají předešlé pasáže.

6.3.3 Podpora nezávislosti Skotska

Banální nacionalismus, který znamenal (nebo mohl znamenat) podporu nezávislosti²⁵, byl v rešerši identifikován pouze na skotském území. Leith (2010) analyzuje politický dokument, vydaný skotskou vládou, v té době první nacionalistickou vládou v historii s SNP ve svém čele, který nabádal občany k účasti na referendu o nezávislosti. Singer (2009) zkoumá komentáře uživatelů na zpravodajském webovém serveru *scotsman.com*. Články na tomto portálu se tematicky zaměřovaly na volby do skotského parlamentu, které v důsledku mohly znamenat následné vyvolání referenda, propagovaného SNP. Názory diskutujících, kteří namítali, že SNP není nejlepším řešením pro Skotsko, byly v diskusích nepopulární. Banální nacionalismus podporující nezávislost je v těchto článcích zřejmý.

---

²⁴ Záliv v oblasti jižního Cardiffu, kde je výška hladiny vody udržována pomocí hráze, vybudované v 90. letech minulého století. Okolí zálivu prochází od 90. let značným rozvojem. Sídli zde např. budova NAW či budova velšské národní opery.

²⁵ V této sub-kapitole jsou zařazeny články, ve kterých komponenty banálního nacionalismu znamenaly vysloveně úsilí o nezávislost. Politické pozadí bylo v těchto komponentech viditelné, nebo alespoň jasně rozpoznatelné.

6.3.4 Podpora setrvání ve Spojeném království

Banální nacionalismus může být i jedním z nástrojů podporujících zachování konstitučních poměrů v UK. Jak popisuje Law (2001), skotská verze deníku *The Sun*, která od roku 1992 podporovala stranu SNP a explicitně se vymezovala od „oněch Angličanů“, přestala stranu podporovat v roce 1997. Kromě této krátkodobé výjimky všechny skotské verze anglických bulvárních deníků, stejně tak jako domácí skotská periodika, zůstávaly věrné unionistickému pohledu a oslovovaly skotské čtenáře v kontextu unijních poměrů. Jak Law (2001, s. 308) dále poznamenává, „skotský semi-autonomní tisk denně balancuje mezi politickým unionismem a skotskou identitou“. Johnes (2008) ve svém výzkumu fanoušků fotbalového klubu Swensea City poukazuje na nedostatek výrazných politických sympatií pro velšský nacionalismus v oblasti, kde klub sídlí. Slabá podpora nacionalismu naznačuje, že protianglické projevy fanoušků jsou buď specificky vázané na fotbalovou kulturu, nebo mohou znamenat akceptování výhod plynoucích ze setrvání v politickém a ekonomickém systému Spojeného království, včetně setrvání klubu v britské fotbalové Premier League.

Určitou kulturní modifikaci těchto postojů lze nalézt v článku Pritchard (2012), která hovoří o britsko-velšské identitě formované v hostincích v době industrializace, kde se scházeli horníci po každodenní práci. Hostince byly umístěny přímo v továrních komplexech, což společností zajišťovalo plnou kontrolu nad svými pracovníky. Autorka tvrdí, že tato britsko-velšská kolektivní identita byla oficiální, centralizovaná a imperialistická, jelikož byla vytvářena institucemi, podporovanými centralizovaným státem.

6.4 Ovlivňuje institucionalizace regionální autonomie projevy banálního nacionalismu?

Hypotéza, stanovená v úvodu práce, předpokládá, že čím rozsáhlejší je institucionální ukotvení regionální autonomie v rámci státu, tím více budou projevy banálního nacionalismu ventilovány skrze oficiální nástroje regionálních institucí a méně pomocí „guerillových“ přímých akcí.

Ve Skotsku existuje oproti Walesu vyšší míra institucionalizace.²⁶ Hypotéza tudíž předpokládá, že projevy banálního nacionalismu ve Skotsku budou reprodukovány více pomocí oficiálních nástrojů regionálních institucí a méně pomocí „guerillových“ přímých akcí. Na základě systematické rešerše byla oproti Walesu ve Skotsku nalezena vyšší míra

---

²⁶ Viz evidence z kapitoly 4.1.3.

ukotvení banálního nacionalismu v regionálním institucionálním prostředí²⁷. Banální nacionalismus byl ve Skotsku reprodukován pomocí oficiálních nástrojů regionálních institucí, jako např. pomocí denního tisku, který rutinně poukazoval na skotskou národní příslušnost svých čtenářů, pomocí činnosti skotské policie, která ve své každodenní práci banálním způsobem předpokládala realitu skotského národa, nebo v politických dokumentech skotské vlády, ve kterých byla skotská identita chápána jako něco zcela přirozeného. Zároveň nebylo ve Skotsku identifikováno užití guerillových akcí substátními nacionalistickými hnutími, na rozdíl od méně institucionalizovaných regionálních pravomocí ve Walesu, kde byla popsána aktivizovaná kampaň za podporu bilingvních dopravních značek (Jones, Merriman 2009). Na základě systematické rešerše projevů banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu byly splněny předpoklady, postulované v hypotéze. Stanovená hypotéza byla shledána platnou.

---

²⁷ Viz evidence z kapitol 6.2.1. a 6.2.2.

7 Implikace pro výzkum českého banálního nacionalismu

Systematická rešerše projevů banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu umožnila identifikovat a blíže popsat jednotlivé komponenty, které přispívají k reprodukci národní identity v banálních a často rutinních formách. Výzkum banálního nacionalismu v prostředí Česka však není tolik rozsáhlý a není mu věnována přílišná akademická pozornost. Je třeba připomenout, že český banální nacionalismus je reprodukován v rámci tzv. oficiálního nacionalismu (Anderson 1983), a tudíž nevystupuje proti jinému dominantnímu nacionalismu, koexistujícímu v rámci jednoho státu, ba naopak, je s celým tímto státem v souladu.

Českému banálnímu nacionalismu se přímo věnují Štětka (2008), Šaroch (2010; bakalářská práce) a Unwin a Hewitt (2001). Štětka (2008) pojednává o banálním nacionalismu v českém denním tisku na základě malé případové studie a na příkladech identifikuje v novinových textech záměrné poukazování na národ („homeland-making deixis“), které popisuje Billig (1995, s. 105–109). Dále se ve stručnosti zaměřuje na fenomén českých sportů na národní úrovni, a to zejména ledního hokeje. Zmiňuje příklad, kdy návrat hráčů do vlasti ze slavného turnaje na olympijských hrách v Naganu v r. 1998 byl oslavou nejen vítězného českého týmu, ale zároveň oslavou českého národa. Zdůrazňuje, že čeští sportovci nejsou pouhými reprezentanty *Česka*, ale jsou vnímáni jako reprezentanti *českého národa*. Šaroch (2010) si ve své bakalářské práci klade za cíl kategorizovat a klasifikovat konkrétní formy reprezentace banálního nacionalismu v deníku Blesk a na mnoha příkladech ilustruje banální reprodukci české národní identity. Unwin a Hewitt (2001) se zabývají vztahem bankovek a národní identity ve střední a východní Evropě, včetně bankovek českých, ovšem ke konceptu banálního nacionalismu se nehlásí.

Z výše zmíněného vyplývá, že ačkoliv výzkum českého banálního nacionalismu v rámci akademické sféry existuje, je zároveň omezen na několik málo prací. Na základě výsledků systematické rešerše, provedené v rámci této bakalářské práce, bude nyní stručně nastíněno, jakým směrem se může výzkum banálního nacionalismu v Česku v budoucnu ubírat.

Dosavadní ojedinělé výzkumy českého banálního nacionalismu v tištěných periodikách by bylo vhodné dále rozšířit a zaměřit se též na internetové diskuse, fóra, sociální sítě a další internetová média, jejichž úloha při reprodukci banálního nacionalismu byla popsána v této práci (viz Singer 2009, Bouvier 2012). V době, kdy byla psána tato

práce, probíhalo v Česku mistrovství světa v hokeji. Zatímco zpravodajské servery i denní tisk často publikovaly články, týkající se této události, Facebook, největší sociální síť současnosti²⁸, byl příspěvek v souvislosti s mistrovstvím světa v hokeji doslova přehlčen. Sociálními sítěmi kolovaly obrázky jednotlivých českých reprezentantů, zejména Jaromíra Jágra, uživatelé na svých profilech sdíleli humorné grafické koláže, narážející na jiné národní týmy atd. Výzkum banálního nacionalismu v těchto „nových“ mediálních prostředích by byl aktuální a příhodný.

Budoucí výzkum by se dále mohl orientovat na výzkum úlohy českých bankovek, poštovních známek, a dalších symbolů státu v reprodukci banálního nacionalismu (viz Penrose 2011). Konkrétně by bylo možné zkoumat, jakým způsobem lidé vnímají bankovky jakožto prostředky upevňování národní identity. S užitím metod kvalitativního výzkumu by byli respondenti dotazováni na otázky typu „která je Vaše nejoblíbenější bankovka a proč“, „líbí se vám stávající české bankovky?“, „myslíte, že bankovky mohou sloužit k upevňování vaší identity?“, „co si myslíte o tom, že Vaše národní identita může být ovlivňována tím, že denně platíte bankovkami?“ atd. Bylo by tak možné blíže nahlédnout do této problematiky a rozvinout Penroseho (2011) výzkum.

Zkoumání banálního nacionalismu v životě českých turistů, navštěvujících domácí turistické atrakce (např. místa spojená s českou minulostí, historické památky, hora Říp) může mít rovněž svá opodstatnění. Zároveň může být zjišťováno, jakým konkrétním způsobem tyto atrakce přispívají k reprodukci národní identity²⁹, tzn., co konkrétně tato místa v představách lidí znamenají, s čím konkrétně si tato místa lidé spojují, jak tato místa vnímají a jestli se tyto asociace liší u různých skupin lidí (mužů/žen, mladších/starších atd.).

Na druhou stranu např. výzkum vlivu populární hudby na formování české kolektivní identity (viz Edwards 2007 pro případ Walesu) by byl spíše zbytečný, jelikož posluchači v Česku ve většině případů poslouchají populární hudbu čistě „ze záliby“ a tato hudba zpravidla neslouží k mobilizaci národního uvědomění, jelikož nositelé české národní identity, žijící na území českého národního státu, hudbu za tímto účelem většinou nevyhledávají (jednou z výjimek je skupina Orlík, působící na přelomu 80. a 90. let minulého století, která byla považována za nacionalistickou. Nacionalistický podtext lze vyčíst i z následné sólové tvorby jejího bývalého zpěváka Daniela Landy).

---

²⁸ V současné době se odhaduje, že na Facebooku je zaregistrovaných 4,2 milionu Čechů. Viz <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/ekonomika/260838-10-let-facebooku-jak-zmenil-podnikani-i-zivoty-uzivatelu/>

²⁹ Viz Pitchford (1995) v případě Walesu.

8 Závěr

Předkládaná bakalářská práce se věnuje projevům banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu v procesu etno-politického soupeření na Britských ostrovech. Jejím hlavním cílem je vytvoření konceptuálního rámce, nezbytného pro úvod do studia banálního nacionalismu. Tohoto cíle bylo dosaženo nalezením odpovědí na výzkumné otázky, vyplývající z dosud publikované literatury, věnující se banálnímu nacionalismu. Výzkumné otázky se tázaly, jakým komponentům banálního nacionalismu ve Skotsku a Walesu se autoři článků věnují, jak se tyto komponenty ve zkoumaných zemích navzájem liší, a jaký je jejich vztah k nadřazenému státnímu celku Velké Británie. Stanovená hypotéza, navazující na výzkumné otázky, předpokládala, že čím rozsáhlejší je institucionální ukotvení regionální autonomie v rámci státu, tím více budou projevy banálního nacionalismu ventilovány skrze oficiální nástroje regionálních institucí a méně pomocí „guerillových“ přímých akcí. V práci byla užita metoda systematické rešerše relevantní literatury, popisující jednotlivé komponenty banálního nacionalismu v těchto regionech. Následně byly pomocí narativní interpretace představeny výsledky analýzy.

Systematická rešerše umožnila identifikovat různé komponenty banálního nacionalismu. Banální nacionalismus reprodukováný médii byl v rešerši nejčastějším komponentem a jeho projevy byly nalezeny jak v denním tisku, hudebních časopisech, rádiu a televizi, tak i na internetových diskusích a sociální síti Facebook. Banální nacionalismus v životě lidí se projevoval v různých prostředích a sociálních skupinách – byl rozpoznán v životě vysokoškolských studentů, policejních důstojníků, pracovníků v turistickém ruchu, v životě konzumentů médií, divadelníků a dalších pracovníků divadla. Vyskytoval se i ve volnočasových aktivitách v životě fotbalových fanoušků a fanoušků populárních hudebních kapel, či v diskusích ohledně vhodné architektonické podoby budovy národní opery. Banální reprodukce identity byla identifikována i v 19. století v hostincích a v církevním prostředí. Banální nacionalismus v prostředí krajiny byl rovněž nalezen a byl reprodukován bilingvními dopravními značkami a objekty v krajině (muzei, hrady). Stejně tak byla rozlišena reprodukce banálního nacionalismu pomocí bankovek, pohlednic a některých politických dokumentů.

Projevy banálního nacionalismu vykazovaly ve Skotsku a Walesu několik rozdílů. Banální nacionalismus reprodukováný denním tiskem byl ve Skotsku jasně identifikován, kdežto ve Walesu nebyl na základě systematické rešerše přímo doložen. Ve Skotsku byla na základě systematické rešerše doložena vyšší míra ukotvení banálního nacionalismu

v regionálním institucionálním prostředí, který byl zdokumentován v denním tisku, v některých typech politických dokumentů, při navrhování a každodenním užívání bankovek, v činnosti policie a v činnostech národního divadelního souboru. Ve Walesu byl vliv institucionálního prostředí na reprodukci banálního nacionalismu omezen na turistické organizace a hudební časopisy. Banální reprodukce národní identity v životě lidí byla ve Walesu spojena i s činnostmi, které nejsou přímo spojeny s institucionálním prostředím. Jmenovitě se jednalo o zpívání chorálů a pokřiků fotbalovými fanoušky a spontánní chování posluchačů na koncertech populárních kapel. Ve Skotsku byl naopak banální nacionalismus v životě lidí vázán pouze na institucionální prostředí. V rešerši byly dále zaznamenány tři případy rutinní reprodukce velšské identity determinované jazykovou odlišností, mezi něž patřily bilingvní dopravní značky, kde užití velšských nápisů mohlo sloužit k banálnímu upevňování identity velšských řidičů, úmyslná stylizace velšského dialektu moderátory rozhlasového pořadu a následná reprodukce identity jeho posluchačů, a banální nacionalismus vysokoškolských studentů, který byl způsoben jejich jazykovou odlišností. Tyto komponenty nebyly ve Skotsku rozpoznány. Kromě předchozích případů byl banální nacionalismus ve Walesu také důsledkem předchozích aktivizovaných kampaní. Bilingvní dopravní značky, jejichž vztyčení předcházely mimo jiné guerillové přímé akce, v současnosti slouží ke všední reprodukci velšské identity.

Vztahy sub-státního banálního nacionalismu k britské státnosti byly na základě systematické rešerše rozeznány a rozčleněny do čtyř kategorií. První kategorie zahrnuje podporu velšského a skotského nacionalismu, potažmo vymezení se od britské, resp. anglické identity. V mnoha člancích bylo možné rozpoznat předpokládání existence skotského či velšského národa s častým užitím rétoriky „my“ a „oni“. Druhá kategorie představuje podporu devoluce ve Skotsku a Walesu, a to v případech, kdy o ní články přímo svědčily. Tato podpora byla zaznamenána ve skotském denním tisku, kdy byli čtenáři kromě jiného oslovováni, aby hlasovali v referendu konaném v roce 1997, a v analýze vybraných velšských pohlednic, symbolicky zdůrazňujících význam devoluce. Do třetí kategorie spadají komponenty banálního nacionalismu, u nichž byla přímo identifikována podpora nezávislosti Skotska. Tyto komponenty se vyskytovaly v politických dokumentech vydaných skotskou nacionalistickou vládou a ve volebních diskusích uživatelů na zpravodajském webovém serveru. Poslední kategorii tvoří komponenty, které mohly znamenat podporu setrvání ve Spojeném království. Vyskytovaly se ve skotském denním tisku v kontextech, kdy byla unie považována za

samozřejmý kontext, a v životě fanoušků fotbalového klubu Swansea City, kteří žili v oblasti, kde byla reflektována slabá podpora nacionalistických ideálů.

Hypotéza, stanovená v úvodu práce, byla potvrzena. Ve Skotsku byla popsána vyšší míra institucionálního ukotvení regionálních autonomie v rámci státu. Na základě systematické rešerše bylo identifikováno více projevů banálního nacionalismu reprodukováných pomocí oficiálních nástrojů regionálních institucí, nežli projevů reprodukováných skrze guerillové přímé akce, jejichž užití nebylo ve Skotsku žádným způsobem popsáno.

Užitý metodický postup umožnil zodpovědět stanovené výzkumné otázky a ověřit platnost hypotézy. Je však nutné poznamenat, že systematická rešerše provedená v rámci této práce má své limity. Přes snahu autora provést rozsáhlé vyhledání relevantní literatury mohly být některé zdroje opomenuty či přehlédnuty, což může ve výsledku zakrývat další projevy banálního nacionalismu, které by mohly následně pozměnit odpovědi na výzkumné otázky. Stejně tak nižší míra relevance některých článků v rešerši může zkreslovat výsledné odpovědi.

9 Literatura a zdroje dat

9.1 Literatura

AIRRIESS, CH., HAWKINS, M., VAUGHAN, E. (2012): Situating Banal Nationalism, the Culture Wars, and Civil Religion: Governing Localized Geographies of National Identity in Indiana. *Social & Cultural Geography*, 13, č. 1, s. 49–67.

ANDERSON, B. (1983): *Imagined Communities*. Verso, London, 240 s.

BILLIG, M. (1987): *Arguing and Thinking*. Cambridge University Press, Cambridge, 325 s.

BILLIG, M. (1995): *Banal Nationalism*. SAGE, London, 197 s.

BILLIG, M. (2009): Reflecting on a Critical Engagement with Banal Nationalism – Reply to Skey. *The Sociological Review*, 57, č. 2, s. 347–352.

BIRRELL, D. (2012): *Comparing Devolved Governance*. Palgrave Macmillan, Basingstoke, 277 s.

BEGG, H. M., STEWART, J. A. (1971): The Nationalist Movement in Scotland. *Journal of Contemporary History*, 6, č. 1, s. 135–152.

BOUVIER, G. (2012): How Facebook Users Select Identity Categories for Self-Presentation. *Journal of Multicultural Discourses*, 7, č. 1, s. 37–57.

BROWN, A. (2000): Designing the Scottish Parliament. *Parliamentary Affairs*, 53, č. 3, s. 542–556.

COUPLAND, N. (2001): Dialect Stylization in Radio Talk. *Language in Society*, 30, č. 3, s. 345–375.

DEKAVALLA, M. (2010): Tax, War and Waiting Lists: the Construction of National Identity in Newspaper Coverage of General Elections after Devolution. *Discourse & Society*, 21, č. 6, s. 638–654.

DEWDNEY, R. (1997): *Results of Devolution Referendums (1979 & 1997)*. House of Commons Library, London, 18 s.

DRULÁK, P. a kol. (2008): *Jak zkoumat politiku: kvalitativní metodologie v politologii a mezinárodních vztazích*. Portál, Praha, 336 s.

EDWARDS, R. (2007): 'Everyday, When I Wake Up, I Thank the Lord I'm Welsh': Reading the Markers of Welsh Identity in 1990s Pop Music. *Contemporary Wales*, 19, č. 1, s. 142–160.

ELECTORAL MANAGEMENT BOARD FOR SCOTLAND (2014): Scottish Independence Referendum: Results. <http://scotlandreferendum.info/>, (13. 4. 2015).

GELLNER, E. (1983): *Nations and Nationalism*. Cornell University Press, New York, 150 s.

GORRINGE, H., ROSIE, M. (2010): The 'Scottish' Approach? The Discursive Construction of a National Police Force. *The Sociological Review*, 58, č. 1, s. 65–83.

HADFIELD, B. (2011): Devolution: A National Conversation? In: Jowell, J., Oliver, D. (eds.): *The Changing Constitution*. 7. vydání. Oxford University Press, Oxford, 428 s.

HARVEY, D. (1989): *The Condition of Postmodernity*. Blackwell, Oxford, 378 s.

HECHTER, M. (1975): *Internal Colonialism: The Celtic Fringe in British National Development, 1536-1966*. University of California Press, Oakland, 361 s.

HIGGINS, J. P. T., GREEN, S. (eds.) (2008): *Cochrane Handbook for Systematic Reviews of Interventions*. John Wiley & Sons Ltd., Chichester, 649 s.

HIGGINS, M. (2004): Putting the Nation in the News: The Role of Location Formulation in a Selection of Scottish Newspapers. *Discourse & Society*, 15, č. 5, s. 633–648.

HROCH, M. (2009): *Národy nejsou dílem náhody. Příčiny a předpoklady formování moderních evropských národů*. Sociologické nakladatelství (SLON), Praha, 315 s.

JEFFERY, CH., WINCOTT, D. (2006): Devolution in the United Kingdom: Statehood and Citizenship in Transition. *Publius: The Journal of Federalism*, 36, č. 1, s. 3–18.

JOHNES, M. (2008): We Hate England! We Hate England? National Identity and Anti-Englishness in Welsh Soccer Fan Culture. *Cycnos*, 25, č. 2. <http://revel.unice.fr/cycnos/index.html?id=6224>, (25. 3. 2015)

JONES, R., MERRIMAN, P. (2009): Hot, Banal and Everyday Nationalism: Bilingual Road Signs in Wales. *Political Geography*, 28, č. 3, s. 164–173.

JONES, R., DESFORGES, L. (2003): Localities and the Reproduction of Welsh Nationalism. *Political Geography*, 22, č. 3, s. 271–292.

KIELY, R., McCRONE, D., BECHHOFFER, F. (2006): Reading Between the Lines: National Identity and Attitudes to the Media in Scotland. *Nations and Nationalism*, 12, č. 3, s. 473–492.

KUKLÍK, V. (2013): Role informačních a komunikačních technologií v procesu rozvoje chudých zemí. Magisterská práce. Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje PřF UK, Praha, 93 s.

LAW, A. (2001): Near and Far: Banal National Identity and the Press in Scotland. *Media, Culture & Society*, 23, č. 3, s. 299–317.

LEIB, J. (2011): Identity, Banal Nationalism, Contestation and North American License Plates. *Geographical Review*, 101, č. 1, s. 37–52.

LEITH, M. S. (2010): Governance and Identity in a Devolved Scotland. *Parliamentary Affairs*, 63, č. 2, s. 286–301.

MANN M. (1984): The Autonomous Power of the State: Its Origins, Mechanisms and Results. *European Journal of Sociology*, 25, č. 2, s. 185–213.

MANSVELT BECK, J. (2005): Territory and Terror: Conflicting Nationalisms in the Basque Country. Routledge, Abingdon, 288 s.

MASSETTI, E. (2009): Political Strategy and Ideological Adaptation in Regionalist Parties in Western Europe: A Comparative Study of the Northern League, Plaid Cymru, the South Tyrolese People's Party and the Scottish National Party. Disertační práce. University of Sussex, Brighton, 323 s.

MCNEILL, D., TEWDWR-JONES, M. (2003): Architecture, Banal Nationalism and Re-territorialization. *International Journal of Urban and Regional Research*, 27, č. 3, s. 738–743.

MITCHELL, J. (2003): Governing Scotland: The Invention of Administrative Devolution. Palgrave Macmillan, Basingstoke, 259 s.

MORGAN, K. O. (1971): Welsh Nationalism: The Historical Background. *Journal of Contemporary History*, 6, č. 1, s. 153–172.

NATIONAL ASSEMBLY FOR WALES (2010): 2010 General Election Results. Members' Research Service, Cardiff Bay, 39 s.

- NATIONAL ASSEMBLY FOR WALES (2015): The History of Welsh Devolution. <http://www.assembly.wales/en/abthome/role-of-assembly-how-it-works/Pages/history-welsh-devolution.aspx>, (1. 5. 2015)
- O'DONNELL, H. (1994): Mapping the Mythical: A Geopolitics of National Sporting Stereotypes. *Discourse & Society*, 5, č. 3, s. 345–380.
- OFFICE FOR NATIONAL STATISTICS (2013): Regional and Country Profiles: Key Statistics. <http://www.ons.gov.uk/ons/rel/regional-trends/region-and-country-profiles/key-statistics--august-2013/directory-of-tables.html#tab-Key-Statistics>, (8. 5. 2015)
- PALMER, C. (1998): From Theory to Practice. Experiencing the Nation in Everyday Life. *Journal of Material Culture*, 3, č. 2, s. 175–199.
- PENROSE, J. (2011): Designing the Nation. Banknotes, Banal Nationalism and Alternative Conceptions of the State. *Political Geography*, 30, č. 8, s. 429–440.
- PETERSOO, P. (2007): What Does 'We' Mean: National Deixis in the Media. *Journal of Language and Politics*, 6, č. 3, s. 419–436.
- PETTICREW, M., ROBERTS, H. (2006): *Systematic Reviews in the Social Sciences: A Practical Guide*. Blackwell Publishing, Malden, 336 s.
- PITCHFORD, S. R. (1995): Ethnic Tourism and Nationalism in Wales. *Annals of Tourism Research*, 22, č. 1, s. 35–52.
- PRITCHARD, A., MORGAN, N. (2003): Mythic Geographies of Representation and Identity: Contemporary Postcards of Wales. *Journal of Tourism and Cultural Change*, 1, č. 2, s. 111–130.
- PRITCHARD, I. (2012): 'Beer and Britannia': Public-House Culture and the Construction of Nineteenth-Century British-Welsh Industrial Identity. *Nations and Nationalism* 18, č. 2, s. 326–345.
- SCULLY, R., JONES, R. W., TRYSTAN, D. (2004): Turnout, Participation and Legitimacy in Post-Devolution Wales. *British Journal of Political Science*, 34, č. 3, 519–537.
- SCOTLAND'S CENSUS (2013): Census 2011: Release 2A. <http://www.scotlandscensus.gov.uk/news/census-2011-release-2a>, (8. 5. 2015)

SINGER, J. B. (2009): Separate Spaces: Discourse About the 2007 Scottish Elections on a National Newspaper Web Site. *The International Journal of Press/Politics*, 14, č. 4, s. 477–496.

SKEY, M. (2009): The National in Everyday Life: A Critical Engagement with Michael Billig's Thesis of *Banal Nationalism*. *The Sociological Review*, 57, č. 2, s. 331–346.

SLAVTCHEVA-PETKOVA, V. (2014): Rethinking Banal Nationalism: Banal Americanism, Europeanism, and the Missing Link between Media Representations and Identities. *International Journal of Communication*, 8, s. 43–61.

SMITH, A. D. (1998): *Nationalism and Modernism: A Critical Survey of Recent Theories of Nations and Nationalism*. Routledge, London, 270 s.

SUNTER, R. M. (1976): The Rise of Scottish Nationalism In the Nineteenth Century. In: Straka, W. W. (ed.): *Scottish Tradition*. Vol. VI. Canadian Association For Scottish Studies, Toronto, s. 14–26.

ŠAROCH, M. (2010): Banální nacionalismus jako mediální agenda v bulvárním médiu: obsahová analýza deníku Blesk v letech 1992, 1998, 2006. Bakalářská práce. Katedra mediálních studií a žurnalistiky FSS MU, Brno, 164 s.

ŠTĚTKA, V. (2008): Media Reproduction of Nationalism in the Czech Republic: Routine, Ritual and the Realm of Popular Culture. In: Vašečka, M. (ed.): *Nation Über Alles. Processes of Redefinition and Reconstruction of the Term Nation in Central Europe*. Center for the Research of Ethnicity and Culture, Bratislava, s. 35–57.

TILLY, CH. (1975): *The Formation of National States in Western Europe*. Princeton University Press, London, 711 s.

THE SCOTTISH GOVERNMENT (2012): *History of Devolution*.

<http://www.gov.scot/About/Factfile/18060/11550>, (13. 4. 2015)

THE SCOTTISH PARLIAMENT (2015): What Are the Powers of the Scottish Parliament? <http://www.scottish.parliament.uk/visitandlearn/12506.aspx>, (2. 5. 2015)

UK PARLIAMENT (2015): Additional Member System. <http://www.parliament.uk/site-information/glossary/additional-member-system/>, (13. 4. 2015)

UNWIN, T., HEWITT, V. (2001): Banknotes and National Identity in Central and Eastern Europe. *Political Geography*, 20, č. 8, s. 1005–1028.

WALES CYMRU (2015): Government.

http://www.wales.com/en/content/cms/english/about_wales/government/government.aspx, (12. 4. 2015)

ZERDY, J. (2013): Fashioning a Scottish Operative: Black Watch and Banal Theatrical Nationalism on Tour in the US. *Theatre Research International*, 38, č. 3, s. 181–195.

9.2 Zdroje dat:

DIVA-GIS. Download data by country: United Kingdom – Administrative areas. <http://www.diva-gis.org/gdata>, (22. 5. 2015)

ORDNANCE SURVEY. Boundary-Line. Ordnance Survey, Southampton. <http://www.ordnancesurvey.co.uk/business-and-government/products/boundary-line.html>, (22. 5. 2015)

Prílohy

Príloha A: Rešeršní protokol

Číslo článku, region	1 – Skótsko
Bibliografická citace	DEKAVALLA, M. (2010): Tax, War and Waiting Lists: the Construction of National Identity in Newspaper Coverage of General Elections after Devolution. <i>Discourse & Society</i> , 21, č. 6, s. 638–654.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, kľúčové slovo „banal nationalism Scotland“.
Ciele článku	Zkúmať konštrukciu národnej identity v článkoch (domácich) skótskych a anglických/UK deníkov pri pokrytí politických tém týchto deníkov v priebehu všeobecných volieb v rokoch 2001 a 2005. Zamieriť sa na pokrytí najzmiňovanejších tém, týkajúcich sa prenesených kompetencií a kompetencií vyhradených parlamentom UK (638). Popísať, ako skótske deníky vytvárajú skótsky kontext skrz spôsob, akým oslovujú skótske čtenáre (639). Popísať spôsob použitia zámerných poukazov na národ (deiktických štruktúr – tzv. deixis) a ďalších označovania národa vo výše zmienených deníkoch (642).
Použitá metodológia	Najzmiňovanejšie témy, týkajúce sa prenesených kompetencií a kompetencií vyhradených, bola identifikovaná obsahovou analýzou článkov, týkajúcich sa kampaní pred týmito voľbami. Následne kritická diskurzívna analýza deníkov vo štyroch konkrétnych dňoch.
Argumenty	Banálna identifikácia Británie akožto národného kontextu debaty o daniach (na úrovni UK, pretože sa jedná o vyhradenú kompetenciu) ako v domácich skótskych deníkoch, tak v anglických/UK deníkoch (konkrétny popis deníkov viz 642). Pokrytí témy daní sa jeví v skótskych a anglických/UK deníkoch ako podobné. Domáci skótske deníky navyše v súvislosti s danami nepoukazujú zámerné na skótske čtenáre (644). Čo sa týka vojny v Iraku, obe kategórie deníkov ju popisujú v kontexte UK, avšak skótske deníky separujú svoje čtenáre od válečného konfliktu. Naopak anglické/UK deníky (včetně skótskych verzí anglických deníkov) oslovujú čtenáre ako účastníky tohto konfliktu. Témy, ktoré sa jeví ako primárne týkajúce sa UK, konštruujú národnú identitu v oboch skupinách podobne (647). Témy týkajúce sa Škótska často poukazujú na skótsky národný kontext (647). Zároveň ale často dochádza k zmene národného kontextu Škótska a UK v jednom článku či vety (648, 649). Skótske deníky v týchto témach oslovujú svoje čtenáre ako priame účastníky debaty (649) a vládu UK vidí ako „ostatní“ (650).
Záver	Výskum poukazuje, že deníky vydávané v Anglii sa neadaptovali na devolučný kontext v UK (650). Anglické/UK deníky ďalej vynechávaly skótske témy, čímž zesilovali odlišnosť debaty v týchto dvoch zemiach (651). Zároveň pokrytí tém týkajúcich sa Škótska uvažuje devolučný kontext, zároveň naznačuje, že tieto témy nie sú kompletné separovane od britského kontextu (viz. mení sa poukazovanie v článkoch). Pretože sa v článkoch o skótskych témach nájde oslovovanie čtenárov akožto Skotov, nevyskytujú sa v takej miere, ak sa dalo očakávať (651). „Skótska“ témy v skótskych deníkoch separujú tieto deníky od anglických/UK deníkov, pretože používajú odlišný diskurz v porovnaní s pokrytím UK tém a pretože skótske témy nie sú v anglických/UK deníkoch vôbec zahrnuté (651). Analýza demonštruje, že pretože je skótsky tisk historicky i v súčasnosti spojený s separovanou skótskou identitou a občanskou spoločnosťou, v kontexte celostátnych (UK) politických udalostí je toto spojenie komplexné a skótske deníky balansujú medzi britskou a skótskou perspektívou (652).
Jaké komponenty b. n.?	Banálna reprodukcia národa v Skótskom dennom tisku (napr. 650).
Vzťahy tohoto b. n. k britskej štátnosti	Podpora skótskeho nacionalizmu. Podpora (existujúcej) devolúcie.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Považuje jej celkovo za užitočný analytický rámec (640). Kritizuje jej – upozorňuje, že navazujúci výskum (Law 2011, Higgins 2004) ukazuje, že skótska národná identita je v skótskom tisku reprodukována viac „otevorené“, viac znateľne (641). Ničmeneš aplikuje Billigov koncept vo svojom výskume, považuje teda zámerné poukazovanie ako v skótskom, tak anglickom/UK tisku za častý jav.
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	2 – Skotsko
Bibliografická citace	GORRINGE, H., ROSIE, M. (2010): The 'Scottish' Approach? The Discursive Construction of a National Police Force. The Sociological Review, 58, č. 1, s. 65–83.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal identity Scotland“.
Cíle článku	Na základě rozhovorů s policisty (vedoucími a zástupci některých z 8 regionálních skotských policejních divizí) zkoumat procesy, skrze které dochází k zvýrazňování a reprodukci národní identity v případě skotské policie v souvislosti se summitem G8 konaném ve Skotsku v roce 2005 (65). Popsat diskurzivní konstrukci úlohy policie a jejích činností a popsat, do jaké míry jsou policejní principy a znalosti zakořeněny v konkrétních sociálních prostředích (67). Zkoumat komplexní vztahy mezi národními, státními a mezinárodními diskurzy a jejich následky (68).
Použitá metodologie	Kritická diskurzivní analýza rozhovorů s policisty, vedoucími protestů. Kritická diskurzivní analýza dokumentů a mediálního pokrytí (73).
Argumenty	Skotská policie běžně poukazuje na příslušnost ke skotskému národu (74). V tomto smyslu je nacionalismus „místním stavem“ („endemic condition“ - Billig 1995, s. 6). Dotazovaní policisté se shodli na tom, že proklamování „skotských rysů skotské policie“ je spíše institucionální mýtus, a že nelze říci, že by skotská policie postupovala typickým, svým vlastním „skotským“ přístupem (76). Ovšem všichni dotazovaní pravidelně zdůrazňovali a vraceli se k pojmu „skotská policie“, termín (a jeho chápání) bylo tedy <i>reprodukován</i> . Jeden z dotazovaných používal záměrné poukazování na skutečnost pomocí osobních zájmen, proces dobře popsany Billigem (1995, s. 106). Z jednotného čísla se stalo množné: 'I' --> 'we'. Považoval se za člena skupiny skotských policistů (77). Skotské rysy policie dohlížející na bezpečnost summitu neznamenalaly metody užívané policií, ani specifikaci toho, kdo na pořádek dohlížel. Institucionální rozdíly byly uvažovány spíše v národním měřítku díky prolínajícím se globálním, státním a národním zájmům (79).
Závěry	Výpovědi dotazovaných demonstrují způsob, jakým jsou identity, ať už osobní či institucionální, zakořeněny uvnitř konkrétních socio-historických kontextů a diskurzů, které jsou považovány za přirozené. Dokonce i tvrzení, že skotský způsob fungování policie je pouze „příhodnou, vyhovující fikcí“, odráží implicitní předpoklady, které jsou považovány za samozřejmé (80). Policisté, protestující, politici a tisk běžně dávají činnost policie do vztahu k ideální a idealizované skotské policii (80).
Jaké komponenty b. n.?	Přímo banální nacionalismus policistů. Banální nacionalismus lidí protestujících proti summitu, politiků a médií (80). Každodenní život policistů, spojený s reprodukcí nacionalismu; role médií v reprodukci banálního nacionalismu.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora devoluce (národní dimenze Skotské policie - Donnelly a Scott 2005a; dále 78).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Odkazuje se na něj. Kritizuje jej. Autoři se odkazují ke konceptu banálního nacionalismu, a ačkoliv Billigovi vytýkají, že ve svém výkladu „klouže“ mezi konceptem státu a konceptem národu, zdůrazňují zasvěcenost Billigovy úvahy (72).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	3 – Skotsko
Bibliografická citace	HIGGINS, M. (2004): Putting the Nation in the News: The Role of Location Formulation in a Selection of Scottish Newspapers. <i>Discourse & Society</i> , 15, č. 5, s. 633–648.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism Scotland“.
Cíle článku	Zkoumat vyjadřování národní identity ve výběru Skotských novin ve srovnání s anglickými a britskými periodiky. Zdůraznit důležitost systematického studia označování lokalit v médiích (poukazování na lokality) jakožto prostředku umožňujícího studovat reprodukci národa (634).
Použitá metodologie	Kritická diskurzivní analýza (638).
Argumenty	Slovní symbolika označování lokalit zdůrazňuje národní politické zřízení a nový Skotský parlament; použitý rétorický styl sjednocuje noviny a jejich čtenáře (640). Lokalita, kde má být vybudován Skotský parlament, je metonymicky prezentována jako vlastní parlament (641). Na lokální úrovni názvy míst, kde sídlí politické strany, znamenají metonymicky tyto strany samotné (644). Soulad s „common sense geography“ - nejvíce tuto rétoriku budou chápat sami Skotové (635, 644 dole, 646).
Závěry	Časté užití názvů Skotska a skotských lokalit ve skotských novinách je prostředkem zdůrazňování důležitosti voleb týkajících se založení skotského parlamentu (645 vprostřed). Skotské noviny tedy zdůrazňují národní charakter tohoto politického procesu. Více pozornosti by mělo být věnováno výzkumu užití lokálních a regionálních názvů v textech (645). Je potřeba rozšířit chápání lokace (místa) o její metonymický význam (646).
Jaké komponenty b. n.?	Noviny a jejich poukazování na domovinu („homeland“) pomocí záměrného slovního označování lokalit v novinovém textu (více otevřená, explicitní forma poukazování na národ, nicméně lze zařadit i pod banální nacionalismus – viz 641, 642).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora devoluce.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Hlásí se k němu a rozšiřuje jej – popisuje fungování a význam slovního označování lokalit a míst, které poukazuje na celý národ a jeho suverenitu (635 dole, 644 dole, 645). Kritizuje jej, hlásí se k Law (2001) – skotský tisk zdůrazňuje skotský národ větší měrou (více otevřeně), než denní tisk distribuovaný pro celé UK nebo americký denní tisk (viz Dekavalla 2010).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	4 – Skotsko
Bibliografická citace	KIELY, R., McCRONE, D., BECHHOFFER, F. (2006): Reading Between the Lines: National Identity and Attitudes to the Media in Scotland. Nations and Nationalism, 12, č. 3, s. 473–492.
Typ článku	Od roku 2010 impaktovaný časopis. Scopus, klíčové slovo „national identity Scotland“.
Cíle článku	S využitím již dříve vyvinuté klasifikace identit mezi anglickými migranty ve Skotsku (473) se zabývat následujícím: porovnat, jak rodilí Skotové (Skotové, kteří se narodili ve Skotsku a žijí zde) a angličtí imigranti žijící ve Skotsku (dále „angličtí imigranti“) přistupují k médiím, chápou je a užívají je, ve srovnání s tím, jak formulují svou národní identitu (479).
Použitá metodologie	Klíčovým zdrojem dat otevřené rozhovory s rodilými Skoty a anglickými migranty z Glasgow a z venkovského menšího města, navazující na kategorie identit definované při dotazníkovém šetření jiným autorem v r. 1986) (476, 478).
Argumenty	Rodilí Skotové většinou užívají skotská média (potažmo skotské verze UK médií) a skotský referenční rámec považují za samozřejmý, každodenní, ačkoliv malému procentu rodilých Skotů vadí přílišná orientace na Skotské problémy (481). Angličtí imigranti často vnímají skotská média čtyřmi způsoby: 1. příliš časté označování událostí jako „skotských“ – slovo „Scottish“ a další podobné ukazatele jsou dle nich v médiích až příliš často. 2. Národní kontext dle nich znamená skotský kontext, ne britský kontext. 3. Přílišné zdůrazňování skotských (někdy až triviálních) událostí oproti závažným událostem v kontextu UK. 4. Skotská média vnímají britská média jako anglická (483). Mezi anglickými imigranty byly rozlišeny tři kategorie vnímání identity a užití médií: 1. ti, kdo se považují za Angličany („English“), si často stěžují na přílišnou koncentraci skotských médií na skotský národ. 2. Ti, kdo se považují za Brity (používají tedy inkluzivní kategorii identity, která zahrnuje Skotsko i Anglii), pochybují o skutečnosti „britského tisku“ (tisku, který se označuje za britský) a těžko hledají média, která by jim vyhovovala, která by pokrývala jak skotské, tak britské události. 3. Ti, kteří se považují za Skoty, postupem času užívají skotská média (488).
Závěry	Výběr médií je pro rodilé Skoty je otázkou zvyku, většinou považují „skotskou orientaci“ médií za samozřejmou, ačkoliv to, že preferují skotská média znamená, že jejich smysl skotské identity je pro ně důležitý. Identita anglických migrantů je více spojena s jejich vnímáním a chápáním médií. Po příchodu do Skotska přehodnocují svou identitu a zvažují svou identitu ve vztahu s přístupem skotských médií ke skotským, britským a anglickým identitám (488). Výzkum umožnil též zhodnotit, jak respondenti chápali svou územní identitu v kontextu širších politických událostí, konkrétně se zahájením činnosti skotského parlamentu v r. 1999 (488). To, že se někdo označuje za Skota, Angličana či Brita ještě neznamená, jaká média konzumuje. Realita je složitější a diverzifikovanější (489).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus reprodukován v médiích – noviny, TV, rádio --> banální nacionalismus v každodenním životě rodilých Skotů (481, 482) a Angličanů považujících se za Skoty (487).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	V případech, kdy se děje reprodukce národní identity banálně, jde o podporu skotského nacionalismu, jeden respondent podporoval nezávislost (487).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Výzkum se vztahuje ke konceptu banálního nacionalismu (489). Zároveň autoři ale netvrdí, že skotský plurál 'we' existuje ve Skotsku více než britský plurál 'we', protože konzumenti médií mají přístup k různým druhům médií a vybírají si to, co čtou, poslouchají, nebo na co se dívají (489). Připouští, že v kontextu devoluce a zvyšující se explicity politických debat, kdy skotská a anglická média mluví více o „svých“ událostech, rodilí Skotové možná budou chtít, aby média více odrážela jejich vyvíjející se identitu (489).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	5 – Skotsko
Bibliografická citace	LAW, A. (2001): Near and Far: Banal National Identity and the Press in Scotland. Media, Culture & Society, 23, č. 3, s. 299–317.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism Scotland“.
Cíle článku	Představit koncept banálního nacionalismu. Popsat vzájemnou souvislost národní identity a novin ve Skotsku (300).
Použitá metodologie	Kritická diskurzivní analýza – „day survey“ (303).
Argumenty	Je potřeba revidovat Billigův koncept banálního nacionalismu v případě Skotska, kde mají hlavní slovo semi-autonomní média. Jsou rozdíly mezi banálním nacionalismem v etablovaném státě a banálním nacionalismem v tzv. „stateless“ státě, jehož příkladem je Skotsko (300). Semi-autonomní tisk poukazuje na skutečnosti často záměrně a explicitně, a ne nevědomě (306).
Závěry	Zatímco platí obecná idea národa, který zůstává dostatečně banálním, každá národní identita je generována konkrétním, proměnlivým vzorcem. Na rozdíl od banálního britského nacionalismu, příslušnost k národu je ve Skotsku více explicitně formulována. V semi-autonomním skotském tisku je národní identita prezentována úmyslně. Na druhou stranu i v bulvárních skotských verzích „národního bulvárního tisku“, které se tváří jako „skotské noviny“, dochází k banálním reprodukcím anglocentrismu (314).
Jaké komponenty b. n.?	Banální reprodukce národa v anglickém tisku, ovšem často explicitnější forma banální reprodukce skotského národa v domácích denících. Výjimku tvoří např. administrativní kauzy v rámci celé Británie, při jejichž pokrytí lze nalézt i ve skotských denících zcela neaktivizovaný banální nacionalismus (314).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora setrvání v UK. Semi-autonomní skotský tisk denně balancuje mezi politickým unionismem a skotskou identitou. Záleží na typu (indigenous, interlopers, UK broadsheets – 304, 305). Bezpochyby reprodukce „Scottishness“ v domácím (ve Skotsku vydávaném) tisku (307).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Rozšiřuje jej – je potřeba rozlišovat mezi specifitou národních identit. Kritizuje jej – Billig má tendenci uvažovat banální nacionalismus jako všeobecnou buňku s centralizovanou rétorikou. Billig občas smazává zásadní rozdíl mezi státem a národem, když spojuje banální nacionalismus s velkými státy typu USA a UK (a ne s národy v nich žijícími). „Identita identit“ je ve Skotsku předem vyloučena (314).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	6 – Skotsko
Bibliografická citace	LEITH, M. S. (2010): Governance and Identity in a Devolved Scotland. Parliamentary Affairs, 63, č. 2, s. 286–301.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal identity Scotland“.
Cíle článku	Zkoumat, jak skotské vládní instituce, činitelé a další skupiny poukazují na britskou identitu („Britishness“) pomocí diskurzní analýzy dokumentů, produktů a dalších vládních výstupů Skotské vlády a vlády UK (286). Tím že autoři zkoumají, jakým způsobem je identita zobrazována ve výstupech vlády (vlád), vysvětlují vzájemnou souhru vládnutí a identity a zvažují jejich důležitost v budoucím vývoji unie (287). Jelikož vládní orgány UK zdůrazňují pokračující důležitost britské identity napříč celým státem, autoři miní nalézt odpověď na otázku, zda skotské orgány s vymezenými kompetencemi zdůrazňují skotskou identitu („Scotishness“), nebo zda zdůrazňují spíše britskou identitu (288).
Použitá metodologie	Diskurzivní analýza vládních politických dokumentů, výstupů komisí, dokumentů týkajících se vzdělání, tiskových zpráv a dalších.
Argumenty	Tzv. „UK Green Paper“, dokument vydaný vládou UK, diskutující práva a zodpovědnosti občanů, konstantně zdůrazňuje Británii a britskou identitu (290). Toto přímé zobrazení národa a jasné vyjadřování národní (britské) identity je v přímém kontrastu s dokumenty vydanými skotskou vládou (291). Skotské dokumenty jsou vydávány dvěma skupinami: 1. unionistickými politickými stranami a 2. nacionalistickými stranami. Dokumenty obou skupin podobně odlišují mezi Skotskem jakožto národem a UK jakožto státem. Přestože unionistické dokumenty (tzv. Calman reports) podporují zachování unie, pouze Skotsko je chápáno jako národ. Obě kategorie dokumentů též nezdůrazňují skotskou identitu tak výrazným způsobem, jakým vláda UK zdůrazňuje identitu britskou. Idea skotské identity je předem dána, přijímána jako součást každodenního řádu, a nepotřebuje být artikulována (294). Dokument zabývající se vzděláním skotských občanů, vydaný skotskou vládou, poukazuje na Skotsko v nejbánálnější formě, skotská identita v něm není zdůrazňována (295), skotský národ je chápán automaticky. Není zde žádné zjevné poukazování na britský kontext či britskou identitu (296). V současných dokumentech týkajících se řízení a organizace železniční dopravy dochází ke konstantnímu označování Skotska jakožto národa, oproti tomu stát (UK) není specificky zmiňován (297).
Závěry	Význam Skotska jakožto národa a skotské národní identity je do velké míry ve Skotsku předem dán jako samozřejmost. Jak při „horkých“, aktivizovanějších diskusích politických vizí, tak při „chladnějších“ diskusích, obsažených v různých výstupech vlády, je zdůrazňována teritorialita skotského národa, který je zřetelným a zcela rozlišeným. Skotská národní identita je běžně předpokládána a je zřídka kdy postavena v pochyby. Tato konceptualizace identity jako základního, všudypřítomného „podloží“ ilustruje banalitu skotské identity v současném Skotsku (299). Zároveň zjevně dochází k malé míře jakéhokoli poukazování na Británii nebo britskou identitu v analyzovaných dokumentech skotské vlády. Dokonce ve společných dokumentech stran podporujících zachování unie je malá míra poukazování na Británii a britskou identitu (299).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v některých typech politických dokumentů ve Skotsku, konkrétně např. v dokumentech zaměřujících se na vzdělání, či v dokumentu vyzývajícím občany k účasti na referendu (291, 295, 296). Skotská identita ve zkoumaných politických a dalších dokumentech je v určitém ohledu nepochybně identitou banální (299, 294).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Ano. Podpora skotského nacionalismu, podpora devoluce. Nejednoznačná podpora nezávislosti (vládní strana SNP podporuje, tři unionistické strany nepodporují) (289-290).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Vychází z Billigova konceptu (288).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	7 – Skotsko
Bibliografická citace	PENROSE, J. (2011): Designing the Nation. Banknotes, Banal Nationalism and Alternative Conceptions of the State. Political Geography, 30, č. 8, s. 429–440.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism Scotland“.
Cíle článku	Zkoumat vztah mezi národní ikonografií (hlavně bankovkami), banálním nacionalismem a koncepcemi státu (429). Ukázat, že v praxi je kontrola státu v případech oficiální ikonografie zřídka kdy prováděna způsobem, který by odpovídal převládajícím koncepcím státu – tak, jak mnoho akademiků považuje za samozřejmé. Dále v úvodu: difuze státních funkcí, včetně produkce bankovek a poštovních známek, sahá za hranice veřejného sektoru a děje se způsoby, které podporují alternativní chápání státu (430). Výzkum produkce bankovek ve Skotsku objasňuje, jak nestátní instituce a jednotlivci přispívají ke konstrukci a intenzifikaci symbolické existence státu (430).
Použitá metodologie	Rešerše relevantní literatury věnující se výzkumu ikonografie poštovních známek a bankovek. Následně analýza celkové povahy příprav, návrhů a produkce série bankovek vydaných bankou Bank of Scotland v roce 2007 na základě rozhovorů s jednotlivci, kteří se podíleli na přípravách série.
Argumenty	Dosavadní výzkum bankovek a poštovních známek nedostatečně vysvětluje, jakým způsobem byla grafická témata vybírána a kdo přesně se podílel na procesu konstrukce těchto reprezentací národa. Většina výzkumníků předpokládá, že zodpovědnost za design a produkci bankovek, včetně jejich symbolických reprezentací národa, leží v rukou státu (432). Je málo důkazů o proaktivní roli státu při navrhování a produkci bankovek. Naopak, proces návrhu bankovek je často (svévolný, rozporuplný a vysoce personalizovaný (433). Autor při popisu procesu vývoje bankovek naznačuje často enormní moc jednotlivců, individuálních designérů v tomto procesu (432). Příklad Skotska: Ve Skotsku všechny tři komerční banky produkují vlastní odlišné bankovky. Skotské bankovky nevyvracejí obecnou roli bankovek v banálním nacionalismu. Současně však podporují možnost alternativní koncepce státu – stát je uvažován jako idea, bankovky jsou efektem této idey, a nejsou důkazem konvenčně, konkrétně představovaného státu. Bankovky jsou materiálním efektem této idey státu v prostředí, kde se instituce a aktéři chovají jako stát (434). Bankovky ve Skotsku jsou <u>primárně nástrojem pro zvýšení konkurenceschopnosti</u> banky, která je vydává (435). Banka ohraničuje, tvaruje a odráží skotskou identitu a skrze tyto procesy se spolupodílí na konstrukci identity a národa (438).
Závěry	Komise či jednotliví designéři, kteří mají za úkol navrhnout bankovky, nejsou „agenty“ státu. Spíše mají tendenci balancovat mezi svou vlastní kreativitou a prioritami banky, která bankovky vydává. Individuální designéři mají často malý nebo žádný vztah ke státu (potažmo národu), pro který banky navrhují. Místo představování si státu jakožto diskrétní identity, která je separovaná od společnosti, kterou reguluje, je vhodnější si jej představit jako ideu, která produkuje „efekty státu“ („state effects“) – rozsáhlou škálu institucí, aktérů, praktik a výsledných výstupů, které se tváří, jako kdyby potvrzovaly materiální realitu státu (438). To nemusí znamenat, že se jedná o stát a jeho instituce a aktéry, nýbrž spíše nestátní činitele, kteří konstruují a zintenzivňují symbolickou přítomnost státu. Tyto závěry potvrzuje detailní výzkum Bank of Scotland a její produkce série bankovek v r. 2007 (438). Vytvoření návrhové komise bylo spontánní, v komisi měli početní převahu Angličané, neexistoval spolupodíl vlády či veřejnosti, bezpečnostní a další priority banky byly určujícími parametry výsledného designu bankovek. Předpoklady o diskrétních státech, kontrolujících svou vlastní reprezentaci a regulujících společnost, musí být proto dále zkoumány (439).
Jaké komponenty b. n.?	Reprodukce banálního nacionalismu pomocí bankovek. Používání peněz je banální záležitostí (430).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora skotského nacionalismu, z čehož potažmo může vyplývat podpora devoluce.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Rozvíjí jej – ačkoliv se Billig příliš nezabývá důležitostí měny jako nástroje banálního nacionalismu, praktiky používání peněz jsou banálními. V textu se několikrát objevuje „banal nationalism“ jako samozřejmý koncept. Aktivace oficiálních symbolů státu, konkrétně bankovek, skrze banální nacionalismus musí být viděna jako praktiky, kterými stát a také nestátní aktéři reprodukuje „státnost“ (439).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	8 – Skotsko
Bibliografická citace	PETERSOO, P. (2007): What Does 'We' Mean: National Deixis in the Media. Journal of Language and Politics, 6, č. 3, s. 419–436.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism Scotland“.
Cíle článku	Zodpovědět, zda existuje „jednohlasnost“ a shoda mezi novinami a jejich čtenáři ve smyslu vnímání významu slov, které záměrně poukazují na noviny/Skotsky/všechny Brity. Zjistit, jakým způsobem noviny oslovují své čtenáře. Zjistit, jaké typy zájmena 'we' jsou ve skotských novinách banálně označovány a na který národ diskurzivně poukazují (421, 424).
Použitá metodologie	Diskurzivně-historická analýza. Výzkum editorialů dvou skotských deníků 1 měsíc před a po referendech o devoluci v letech 1979 a 1997 (423).
Argumenty	Rozlišení třech typů 'we' (424). Představení konceptu „toulajícího se 'we'“, jehož (tři) významy mohou být rozlišeny pouze v kontextu odstavce či celého článku (429). Z analýzy novin vyplývá, že spíše než k banálnímu a rutinnímu chápání slova 'we' dochází ke komplexnímu a často matoucímu významu slova 'we', kdy i v jednom odstavci se jeho významy často střídají (430–431, 432).
Závěry	Přestože Billig (1995) tvrdí, že dvojnásobnost toho, na jaký národ se poukazuje, se v článcích a projevech politiků obvykle nevyskytuje, Skotsko NENÍ tímto případem a situace zde není jednoduchá a jasná. Koncept jednotného národního 'we' v médiích je v tomto případě tedy zavádějící (432). Není jedno jednoduché 'we', ale je jich více (433). To, jak konkrétní čtenář chápe a interpretuje význam slova 'we', by mělo být předmětem dalšího výzkumu banálního nacionalismu.
Jaké komponenty b. n.?	Banální reprodukce národa ve Skotském denním tisku. Záměrné poukazování na národ použitím slova 'we'. („deictic expressions“)
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora devoluce. Úryvky obhajují referendum, povzbuzují občany k účasti na referendu. Ovšem ne podpora separatismu.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Jeden z významů 'we', tzv. „inclusive Scottish 'we'“, odkazující ke všem Skotům, je potvrzením konceptu banálního nacionalismu (426). Ovšem užití významu slova 'we' je komplexnější, než jaké popisuje Billig.
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	9 – Skotsko
Bibliografická citace	SINGER, J. B. (2009): Separate Spaces: Discourse About the 2007 Scottish Elections on a National Newspaper Web Site. The International Journal of Press/Politics, 14, č. 4, s. 477–496.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „nationalism Scotland“.
Cíle článku	Analyzovat komentáře na webovém serveru <i>scotsman.com</i> , serveru společném pro 3 skotské noviny (477). Nalézt odpověď na následující tři výzkumné otázky: 1. Jaká byla povaha online komunity, zformované uvnitř diskurzivního prostředí na stránce <i>scotsman.com</i> v období skotských národních voleb v r. 2007? (Období od 1. dubna do 1. června, před a po volbách). 2. Jakými způsoby se novináři (autoři článků) účastnili diskuse s uživateli uvnitř této komunity? 3. Jaké důsledky má tento politický a mediální diskurz pro potenciální vývoj „virtuální“ veřejné sféry?
Použitá metodologie	Obsahová analýza uživatelských komentářů. Systematický výběr 4 796 z celkově 39 300 komentářů (485).
Argumenty	1 211 diskutujících uživatelů. 54 % uživatelů pouze 1 komentář. 123 uživatelů přispělo alespoň 9ti příspěvků. Uživatelé z různých částí světa (z každého kontinentu krom Antarktidy). Méně než polovina uvedla, že žila ve Skotsku. 60 % komentářů spojených s politikou a občanskými problémy, zvýrazněnými díky volbám v r. 2007. Výskyt přemostující funkce (bridging function) a stmelovací funkce (bonding function) (481, 487). Sociální stmelování bylo evidentní ve vztahu k nacionalistickým tématům v diskusích. 7,5 % komentářů používalo skotskou keltštinu a skotské nářečí (487). Uživatelé v diskusích šířili výsledky voleb z jiných serverů. Účast žurnalistů v podstatě neexistovala (pouze 2 komentáře), a to i když komentáře uživatelů reagovaly přímo na ně či na jejich články. Novináři naopak moderovali diskusi (mazali nevhodné příspěvky). 1,5 % příspěvků smazáno (488–9). Většina komentářů se nevztahovala k článku, u kterého byla diskuse otevřena. Uživatelé se více zajímali o diskusi s ostatními přispívajícími (490).
Závěry	Dosažení ideální „virtuální sféry“ je zatím prchavé. Uživatelé, kteří pravidelně vstupovali do diskusí, poukazují na rozvoj občanské kultury. Nejintenzivněji diskutovalo poměrně málo uživatelů (123 uživatelů). Výzkum rozšiřuje předchozí výzkumy online politických komunit tím, že jej dává do vztahu k nacionalismu v diskurzivním prostředí médií (490). Robustní prostředí politického diskurzu, poskytované skotskými novinami, se dělo spíše online než v jejich tištěné podobě. Uživatelské reakce na články byly značné. Výzkum podtrhuje argument, že demokratický diskurz je prostředky neformální diskuse (včetně horlivých nesouhlasných názorů) podporován spíše než narušován (Papacharissi 2004). Uživatelé byli často poskytovateli informací, ovšem novináři neopustili svou tradiční roli „vzdáleného pozorovatele“ (491). Zkoumaná mediální instituce udržovala tradiční hranici mezi novináři a čtenáři (uživateli) (492).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v médiích, konkrétně v diskusi na webovém zpravodajském, na Skotsko zaměřeném serveru (486).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Volby do skotského parlamentu znamenaly možné následné vyvolání referenda, které propagovala SNP (Scottish National Party) (477, 478 dole). Skotský tisk byl tematicky soustředěn na volby do parlamentu. Diskuse byly pod těmito tematickými články. Většina uživatelů podporovala Skotský nacionalismus (487). Názor, že SNP není nejlepším řešením pro Skotsko, byl nepopulární (487). Tudiž podpora nezávislosti.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Kritika není. Výsledky potvrzují, sjednocují a rozšiřují dřívější výzkum role médií v posilování národní identity (cituje zde mj. Billiga (1995) na s. 486). Jinými slovy potvrzení a rozšíření konceptu banálního nacionalismu.
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	10 – Skotsko
Bibliografická citace	ZERDY, J. (2013): Fashioning a Scottish Operative: Black Watch and Banal Theatrical Nationalism on Tour in the US. Theatre Research International, 38, č. 3, s. 181–195.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism Scotland“.
Cíle článku	Zkoumat dokumentární drama o skotském vojenském pluku Black Watch, hrané Skotským národním divadlem, a to konkrétně při turné ve Spojených státech amerických mezi lety 2007 – 2013. Popsat, jak je historie pluku zobrazována při hlavní kostýmové vojenské sekvenci „Fashion“. Představit Newyorskou módní show Dressed to Kilt, kde se prolíná skotská móda se skotskou kulturou a historií. Popsat, jak se Skotské národní divadlo snaží získat mezinárodní pozornost a přilákat investory. Identifikovat kulturní a vojenské vztahy mezi USA a Skotskem (181).
Použitá metodologie	Diskurzivní analýza.
Argumenty	Obě události, jak hra Black Watch, tak módní Show Dressed to Kilt, představují americkým divákům vykonstruovanou skotskou identitu za užití charakteristických symbolů. Jedná se primárně o Skotské kulturní produkty. Hra Black Watch používá skotské symboly (bojové schopnosti, tradiční hudba, ikonické vojenské uniformy) (183). V reflexi Billigova konceptu zavedení termínu „banální divadelní nacionalismus“ („banal theatrical nationalism“). Přehlídka Dressed to Kilt a hra Black Watch představují jakousi národní značku. Dressed to Kilt prezentuje Skoty (a jejich americké potomky) jako všestranné celebrity (184). Ve hře Black Watch ve scéně „Fashion“ je centrální postavou vypravěč, který, střídavě oblékán do historických vojenských kostýmů, vypráví historii vojenského pluku (185). Ve hře jsou narážky i na budoucí události, týkající se skotského národa (např. narážky na referendum) (188).
Závěry	Banální divadelní nacionalismus má dvě podoby: 1. výjevy tradiční skotské hospody a vojenského lokálu v Iráku – reprodukce skotské identity. Tento banální nacionalismus se děje skrze postavu vypravěče, ale též divadelního ansámblu a technických pracovníků, „kulisáků“, kteří se všichni podílejí na představení. Pozoruhodné a sentimentální výstupy ve hře mohou odvádět pozornost diváků od samotného nacionalismu vsunutého do hry (189). Banalita života vojáka v armádě je zobrazována běžnými aktivitami (hraní kulečnicku v hospodě, sledování televize, kde běží živé vstupy z války, atd.). Každý z vojáků je jiný, ale dohromady tvoří jeden kolektiv. Tyto výjevy umožňují pochopit život skotských vojáků. Toto vše může stimulovat zájem amerických posluchačů o skotskou kulturu a politiku, což může vést k finančnímu investování do turistického ruchu, propagujícího Skotsko. 2. banální divadelní nacionalismus lze nalézt i v každoročních praktických přípravách popisované divadelní hry (191). Sledování videozáznamů zobrazujících náročné přípravy divadelního představení může vzbudit zájem potencionálních diváků. Debaty o budoucnosti vojenského pluku, které jsou ve hře rovněž předkládány, zvyrazňují diskurz Skotska a jeho historie (191). Nacionalismus je prezentován jako otevřeně teatrální a zároveň banální (192).
Jaké komponenty b. n.?	Banální <i>divadelní</i> nacionalismus v divadelním představení a v propagaci technických příprav s představením souvisejících. Banální nacionalismus diváků, kterými byli mj. <u>potomci Skotů</u> (189).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora Skotského nacionalismu, podpora devoluce (viz např. narážky na referendum).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Odkazuje na něj. Odkazuje též na Law (2001), že v případě Skotska se nejedná o nezávislý stát, ale tzv. „stateless nation“, se kterým Billigův koncept vlastně nepočítá.
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	11 – Wales
Bibliografická citace	BOUVIER, G. (2012): How Facebook Users Select Identity Categories for Self-Presentation. Journal of Multicultural Discourses, 7, č. 1, s. 37–57.
Typ článku	Recenzovaný časopis. Scopus, klíčové slovo „nationalism Wales“.
Cíle článku	Odpovědět na otázku, zda Facebook, platforma, kde se uživatelé účastní „života“ na sociální síti a kde vytvářejí komunitní vazby, přispívá k vytváření konkrétních druhů identit (37). Zjistit, jakými způsoby uživatelé Facebooku (studenti z univerzity v Cardiffu ve Walesu) prezentují svou identitu se specifickým zájmem o to, o jaké konkrétní druhy identit se jedná (41).
Použitá metodologie	Kritická diskurzivní analýza, tzv. Social Actor Analysis (39). Zdroje dat: dotazník vyplněný 100 náhodně vybranými studenty, následně rozhovory se 42 studenty university v Cardiffu (47). Klasifikace identit dle Van Leeuwen (1996) a Machin, Van Leeuwen (2008): Identifikace – naše identita ve smyslu toho, kým <i>jsme</i> . Funkcionalizace – naši identitu formuluje to, co <i>děláme</i> (45).
Argumenty	1. Identifikace: Studenti se často identifikovali tím, že zdůrazňovali národnostní klasifikaci (45 % studentů zmínilo národní identitu). Například záměrně dávali najevo, že jsou narozeni ve Walesu. Dále se studenti identifikovali svým vztahem k rodině, sportu, přátelům, jazykovým skupinám (čili často na Facebooku sdíleli témata z těchto okruhů). Pro 63 % respondentů bylo důležité, jak na ně ostatní nahlíželi díky tomu, co respondenti sdíleli (48). Národní identita byla vyjadřována i ve fyzickém slova smyslu (12 % respondentů) – např. respondent na svém profilu uváděl, že je stoprocentním Velšanem. 2. Funkcionalizace – 58 % respondentů zmínilo tento způsob, jakým určovali na Facebooku svoji identitu. Např. aktivně psali a sdíleli témata o ragby, nebo dávali najevo, že jsou fanoušky určitých seriálů (51).
Závěry	<u>Diskuse</u> : Identita byla často spojována s národem (potažmo národním státem), což není ve shodě s „teoriemi o mizejících hranicích mezi národy“ (51). Vyjadřování identity na základě vztahů (tzv. relational identification) bylo charakterizováno zejména vztahy ke svému okolí nebo ke konzumním a lifestyleovým skupinám. Identity byly vyjadřovány často ve vztahu k spotřebitelské a konzumní kultuře (52). Docházelo k vědomému signalizování členství v mnoha pravděpodobně jednolitých skupinách (fanoušci kapely, fanoušci sportu atd.) (53). Celkově – podobnost s Andersonovým konceptem pomyslných společenství, ovšem s rozdílem, že skupiny na sociálních sítích jsou početné, rychle se mění, fragmentované a jejich členové se mohou mezi nimi volně pohybovat (54). <u>Závěry</u> : Ve své reflexivitě a ve své schopnosti vytvářet nové struktury se zdá být Facebook svobodným prostředím k vyjadřování identity. Na druhou stranu je extrémně zpolitizovaný (díky tomu, co uživatel sdílí, společnosti pak na něj cíleně zaměřují reklamy). Nacionalismus hraje novou roli ve společenství různých druhů identit.
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v každodenním životě lidí – uživatelů Facebooku. Studenti na svých Facebookových profilech sdíleli např. své oblíbené velšské kapely, fotografie velšské krajiny či míst, kde žili (48). Z toho lze usoudit, že ostatní uživatelé, kteří viděli, pravděpodobně často opakovaně, tyto příspěvky, mohli si těchto příspěvků téměř nevšimnout, nebo je považovali za samozřejmé, byli na ně zvyklí. Na Facebooku zjevně dochází ke každodenní reprodukci velšské identity mezi velšskými uživateli.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora Velšského nacionalismu, vymezení se od anglické kultury (48).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Ovšem nehlasí se k tomuto konceptu, pouze jej stručně zmiňuje v teoretické části a dále jej nerozvádí.
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	12 – Wales
Bibliografická citace	COUPLAND, N. (2001): Dialect Stylization in Radio Talk. Language in Society, 30, č. 3, s. 345–375.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „national identity Wales“.
Cíle článku	Zkoumat stylizaci velšského dialektu anglického jazyka v pořadu The Roy Noble Show, který je postaven na lehkém humoru a oslavě velšských tradic a zvyků (351), v jednom konkrétním dni (352). Typickým jevem v tomto pořadu je záměrná stylizace angličtiny, jejíž modifikace je typickou mj. pro jihozápadní část Walesu. Moderátoři jasně dávají najevo, že témata, o kterých hovoří, se týkají Walesu (347). V pořadu se rozebírají historické události, které se v den vysílání staly.
Použitá metodologie	Diskurzivní analýza, lexikologická analýza.
Argumenty	Dvojhhlásky, které jsou v anglické angličtině vyslovované běžně jako [ou] a [ei], lze též vyslovovat monoftongicky jako [o:] a [e:]. Právě druhá varianta je silně stereotypizovaně spojena s velšskou angličtinou (354), jejíž součástí je dále např. nevyslovování [h] a další prvky (356). Oba dva řečníci mluví většinou tímto stereotypizovaným „pravým velšským“ nářečím. Záměrně stylizované nářečí je součástí diskurzu obou řečníků (354, 356). Způsob řeči je v pořadu navíc stylizovaný různými způsoby (361). Diskurzivní struktura druhého z řečníků je dvojí: 1. relativně autoritativní a historická, 2. naopak jasně osobní a lokální (362). Historická událost je většinou podána prvním diskurzivním stylem, osobní názor řečníka je vyřčen v podobě druhého diskurzivního stylu (362), za použití diftongů [ou; ei]. Řečník často „přepne“ do druhého diskurzivního stylu (monoftongického), a to v případě, kdy sděluje vlastní názor (362, 363, 364). Sdělené osobní názory řečníka se tedy tváří (jelikož jsou záměrně typicky dialekticky vyslovované) jako napodobeniny „velšského pohledu na věc“. Povaha těchto názorů je často prostá či nezdořilá (363, 365). Celá konverzace je záměrně stylizována, „zahrána“, řečníci „drbají“ historické události, čehož si jsou posluchači vědomi a pořad si užívají (367).
Závěry	Celý rozhlasový pořad zdůrazňuje lokálnost velšské perspektivy nejen co se týče řeči, ale též velšského způsobu komunikace a obecně velšského způsobu života (367). Díky stylizaci dialektu, masivně podporované dalšími diskurzivními konstrukcemi, moderátoři zdůrazňují tradiční velšský způsob řeči, který je směřován ke komunitě posluchačů; posluchači jsou s touto stylizací sdruženi a „spřáteleni“. Posluchači tak mají možnost užívat si tuto humornou oslavu svého nářečí. Moderátoři se nesmějí posluchačům, ale smějí se s nimi (371). <u>Autentická forma velšské identity nejen že „přežívá“ tuto svou stylizaci, ale je touto stylizací upevňována</u> (368).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v každodenním životě posluchačů rozhlasového pořadu. Jejich identita je utvrzována, příslušnost k národu je banálně udržována v pohotovosti. Ovšem článek pojednává ne o tomto, nýbrž o samotném pořadu.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Možná „druhotná podpora“ velšského nacionalismu → posluchači si uvědomují, že stylizace je záměrná, a proto pořad poslouchají. Je jim připomínána jejich identita jakožto velšská identita, což v nich může banálně vyvolávat nacionalistické citění.
Cituje koncept b. n.?	Ne. Necituje ani Andersona (1983).
Relevance	Střední

Číslo článku, region	13 – Wales
Bibliografická citace	EDWARDS, R. (2007): 'Everyday, When I Wake Up, I Thank the Lord I'm Welsh': Reading the Markers of Welsh Identity in 1990s Pop Music. <i>Contemporary Wales</i> , 19, č. 1, s. 142–160.
Typ článku	Recenzovaný časopis. Google Scholar, klíčové slovo „banal nationalism Wales“. Článek nedostupný přes vzdálený přístup, získaný od autorky přes zkontaktování emailem.
Cíle článku	Zkoumat roli hudby v konstrukci národní identity, konkrétně roli populární hudby jako výrazu velšské identity v druhé polovině 90. let. Popsat, jak tři komerčně nejúspěšnější kapely začaly být identifikovány jako velšské kapely, a jak jejich hudba byla používána a interpretována (142). Zkoumat souzříznost fanoušků zkoumaných kapel, která je v souladu s Andersonovým (1983) konceptem.
Použitá metodologie	Diskurzivní analýza.
Argumenty	Ikografie, obrazové doprovody, zvuky, osobní asociace fanoušků a spolupráce mezi kapelami se stávají symboly konstrukce identity (145). Přímé zmiňování Walesu bylo spíše raritní, ale poukazování na Wales se dělo mnoha způsoby, včetně grafiky na hudebních nosičích alb a singlů, často se pak dělo v textech písní (149). Kapely instalovaly a velšské vlajky na svých koncertech. Hudba těchto kapel byla intenzivně spojována se sportem. Koncerty se odehrávaly na velkých sportovních stadionech, doprovodná videoprojekce na koncertech často zobrazovala velšský národní ragbyový tým. Nejednalo se tudíž pouze o vizuální připomínání příslušnosti k národu, ale i <i>zvukové</i> . Velšské kapely byly geograficky spojovány s Walesem (151). Politická strana Wales Labour Party zamýšlela použít píseň jedné z velšských kapel ve své kampani (152). Reakce čtenářů hudebních časopisů a denního tisku ovšem nebyly pouze pozitivní, což odráží právě reprodukci velšské národní identity v hudbě a projevech velšských kapel - ne všem to bylo příjemné (155).
Závěry	Zatímco většina akademiků spojuje banální označování příslušnosti k národu s vizuálním prostředím, v případě velšských kapel se jednalo i o prostředí zvukové. Hudba byla úzce spojována s „moderním Walesem“ v politice, televizi, filmu a sportu. Spíše než národní hymna je to právě populární hudba, která je metaforou pro Wales (155). Vzdělání popularity těchto kapel byl odrazem rostoucí sebejistoty velšské identity a nacionalismu konce 90. let (156).
Jaké komponenty b. n.?	Hudba, její zvuková i vizuální složka, která slouží jako banální označování příslušnosti k národu. Skandování „Wales! Wales!“ na koncertech kapel, videodoprovody se sportovní tematikou (např. úspěchy národního ragbyového mužstva), oblékání fanoušků i hudebníků do velšských vlajek, písně kapel jako hudební doprovod velšských filmů, grafika hudebních nosičů, davové nadšení na koncertech atd. Banální nacionalismus v životě kapel, fanoušků, veřejnosti.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora velšského nacionalismu. Podpora devoluce. Novináři zavedli termín 'Cool Cymru'. Tento fenomén poukazoval primárně na úspěch kapel sahající za hranice Walesu, ale byl i součástí politických dokumentů a byl spojován i s referendem v roce 1997 (145).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Autorka poukazuje, že hudba jakožto nástroj každodenní reprodukce národa je Billigem spojována pouze s národními hymnami. Billig neuvažuje každodenní roli hudby v konstrukci identit (143).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	14 – Wales
Bibliografická citace	JOHNES, M. (2008): We Hate England! We Hate England? National Identity and Anti-Englishness in Welsh Soccer Fan Culture. Cynos, 25, č. 2. http://revel.unice.fr/cynos/index.html?id=6224 , (25. 3. 2015)
Typ článku	Časopis vydávaný Univerzitou v Nice. Nebylo popsáno recenzní řízení. Google Scholar, klíčové slovo „banal nationalism Wales“.
Cíle článku	Popsat protianglické projevy (písňe, chorály zpívané fanoušky) a jejich vztah ke koncepcím lokálních a národních identit ve Swansea City, relativně malém velšském fotbalovém klubu, hrajícím v té době druhou nejvyšší anglickou ligu (1).
Použitá metodologie	Diskurzivní analýza online diskusí uživatelů na fotbalové stránce klubu (3).
Argumenty	Protianglické chorály a písňe jsou zpívány při každém zápase mužstva a jsou klíčovým komponentem sebedefinice klubových fanoušků (4). Někteří uživatelé tyto pokřiky legitimizovali s tím, že projevy rivalit mezi fanoušky a dráždění se navzájem k fotbalu patří (5), někteří upozorňovali, že jsou pokřiky rasistické a že je potřeba rozlišovat mezi tím, co je rasistické a co není (6). Zatímco tradiční rasismus by logicky vzbuzoval i reálné formy diskriminace mimo stadiony, uživatelé obvykle chápali protianglické chorály jako čistě fanouškovské gesto (7) a tvrdili, že tyto chorály nejsou zamýšlené doslova, ani nejsou zamýšlené proti žádné minoritě (8). Důkazy, které by poukazovaly na rozšířenou podporu devoluce či úplné nezávislosti, jsou malé. Nedostatek výrazných politických sympatií pro velšský nacionalismus v této oblasti (okolí Swanesa) naznačuje, že protianglické projevy jsou buď specificky vázané na fotbalovou kulturu, nebo znamenají akceptování výhod plynoucích ze setrvání v politickém a ekonomickém systému Spojeného království (8).
Závěry	Protianglické chorály jsou prostředkem „hravého“ napadání opozičního týmu a jeho fanoušků. Jsou spíše banálními, než politickými vyjadřováními identity. Protesty proti Anglii v regionu Swansea jsou omezené a nejsou ani politické, ani ideologické. Chorály jsou uživateli chápány jako vyjadřování lokální a národní (velšské) identity a jako součást zábavy a provokativního chování v životě fotbalového fanouška. Jako další identity, velšská identita a identita fotbalového fanouška není jednotná a statická, naopak je neustále debatována a přeměňována, často ve vztahu k „ostatním“, k Angličanům (9).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus fotbalových fanoušků. Banální nacionalismus v každodenním životě lidí, resp. fanoušků při jejich pravidelných navštěvováních fotbalových zápasů. Skandování protianglických pokřiků, zpívání chorálů.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora velšského nacionalismu. Podpora setrvání v UK (region Swansea leží na jihu Walesu, kde je menší procento velšsky mluvících obyvatel) (8), viz Argumenty.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Nekritizuje koncept, nerozvíjí jej.
Relevance	Střední.

Číslo článku, region	15 – Wales
Bibliografická citace	JONES, R., DESFORGES, L. (2003): Localities and the Reproduction of Welsh Nationalism. Political Geography, 22, č. 3, s. 271–292.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism Wales“.
Cíle článku	Teoreticky a empiricky vysvětlit různé způsoby, jakými lokální procesy a instituce mohou přispět k formování a modulaci nacionalistických citění. Objevit vztahy, které existují mezi lokálními a ostatními, více národně pojatými a globálními procesy reprodukcí nacionalismu. Upozornit na prostorovou, měřítkovou a geografickou citlivost studia nacionalismu (272). Upozornit na důležitost lokalit v reprezentaci a reprodukci národa (273). Zaměřit se na lokální měřítko reprodukce národa (276), ale zároveň poukázat na reprodukci nacionalismu v ostatních měřítkách (287).
Použitá metodologie	Případová studie. Skupinové diskuse s 28 studenty University of Wales, z nichž 19 bylo bilingvních (mluvících anglicky i velšsky) (280).
Argumenty	Měřítkové vztahy mezi různými „sítěmi“ reprodukcí nacionalismu jsou nedostatečně prozkoumané (272). Lokální měřítko je klíčovým dějištěm, kde jednotlivci chápou svůj vztah k národu, což umožňuje objasnit, jakým způsobem se chápání nacionalismu prostorově liší. Výzkum lokálního měřítka pomáhá vysvětlit procesy, které se váží na banální reprodukci nacionalismu (277). Každodenní zkušenosti hrají důležitou roli při vytváření smyslu jednotné jazykové identity, „struktury pocitů“, mezi studenty, kteří studují ve velštině (až 1/3 studijního programu může být absolvována ve velštině) (283). Tato jazyková identita odráží vnímání nacionalismu jednotlivými studenty (284). Studenti nahlíží na výuku geografie ve velštině nacionalistickou optikou (286). Studenti staví na symbolech, procesech a institucích existujících na národním měřítku a chápou je ve smyslu vlastních lokálních podmínek. Studium formou velšského jazyka je prostředkem, který umožňuje chápat velšský nacionalismus (287).
Závěry	Zdůraznění významu okolí jedince v reprodukci nacionalismu, vymezení se proti dominantnímu pohledu na nacionalismus generovaný pouze národními institucemi. Lokální procesy, instituce a politika mohou být zdroji vzniku nacionalistického citění (287). Tři návrhy, které mohou vysvětlit vztah banálních, „pozemských“ reprodukcí nacionalismu k více formálním, národním kontextům reprodukce nacionalismu: 1. národní produkce nacionalismu je do velké míry irelevantní. Místa a lidé v nich žijící mají vliv na reprodukci nacionalismu. 2. Nacionalismus je vždy produkován v různých oddělených sférách: od globální přes lokální až k osobní. Nejslabší odpověď – oddělení jednotlivých měřítek reprodukce nacionalismu. 3. Nejslibnější odpověď – vztahy odlišných okruhů reprodukce nacionalismu jsou vzájemně komplexně propojené. <u>Každé lokální chápání nacionalismu je vytvářeno s ohledem na symboly a diskurzy, reprodukováné v národním měřítku</u> (288–290). Chápat lokální a národní měřítko odděleně je zavádějící.
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v každodenním studiu studentů na University of Wales. Každodenní zkušenosti hrají důležitou roli při vytváření smyslu jednotné jazykové identity, „struktury pocitů“, mezi studenty, kteří studují ve velštině (283).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora Velšského nacionalismu. Studenti požadovali stejná privilegia pro výuku ve velštině, jaká má výuka v angličtině, což může být viděno jako ekvivalent požadavků pro separovaný Velšský nacionalismus (285).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Doplnuje a rozšiřuje koncept. Billigovo zdůraznění každodenní, informální reprodukce národa nutí k výzkumu lokálních kontextů, které jsou v tomto ohledu centrálními. Většina každodenního života (kromě zjevných příkladů čtení novin a navštěvování státních škol) se děje v kontextu okolí každého jednotlivce (277). Koncept banálního nacionalismu může být spojen s více formálními procesy národního měřítka, které přispívají k reprodukci národa (287). Zdůraznění lokálního měřítka a dalších měřítek reprodukce nacionalismu (a jejich vztahů) je rozšířením a doplněním konceptu banálního nacionalismu (290).
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	16 – Wales
Bibliografická citace	JONES, R., MERRIMAN, P. (2009): Hot, Banal and Everyday Nationalism: Bilingual Road Signs in Wales. Political Geography, 28, č. 3, s. 164–173.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism Wales“
Cíle článku	Pomocí zkoumání reprodukcí nacionalismu v každodenním kontextu empiricky diskutovat kampaň ve prospěch dvojazyčných dopravních značek ve Walesu mezi roky 1967 a 1975. Popsat, jak monolingvální anglické dopravní značky způsobovaly v očích velšských nacionalistů útlak a pocit nespravedlnosti (vytvářely prostředí útlu – „landscape of oppression“)(165). Popsat, jak byly dopravní značky vnímány jakožto „abstrakce“ státu, které se objevovaly v různých částech Walesu (197). Popsat každodenní politický význam dopravních značek uvnitř politického (vládního) prostředí (165). Širším cílem je pak ukázat hodnotu pojmu „každodennosti“, každodenního kontextu, jako konceptu, umožňujícího překlenout rozlišování banálních a aktivizovaných reprodukcí nacionalismu (167).
Použitá metodologie	Diskursivní analýza (empirical discussion) (165).
Argumenty	Je potřeba opustit striktní kategorizaci banálních a aktivizovaných (hot) procesů reprodukcí nacionalismu a zkoumat, jakým způsobem jsou nacionalistické diskurzy a praktiky reprodukovány v <u>každodenním kontextu</u> („the notion of everyday“) (165). Termín „každodenního kontextu“ zahrnuje nejen banální procesy, ale i různé aktivizované formy nacionalismu (166). Kampaň ve prospěch bilingvních dopravních značek znamenala oproštění se od rozlišování mezi chápáním značek jako potencionálních spouštěčů aktivizovaných forem nacionalismu a jako banálních připomínání příslušnosti k národu. Tudiž význam pojmu <u>každodenního kontextu</u> , <u>každodenní reprodukce</u> umožňuje více zhodnotit komplexnost různých významů, které jsou připisovány dopravním značkám (168). Podpora kampaně se mezi Velšany značně lišila (někteří ji vítali, jiní se stavěli kriticky). Každodenní postavení dopravních značek a každodenní charakter kampaně za bilingvní dopravní značky pomáhal uvést do popředí konkrétní formy problematické politiky identit ve Walesu (169). Snaha Welsh Office depolitizovat celou kampaň (169), zdůraznění informální kvality dopravních značek jakožto <i>nositelů informace pro řidiče</i> a jejich možné nebezpečnosti, pokud by byly bilingvní. To ovšem podhodnocovalo politický a kulturní význam značek, jak je vnímali velšští nacionalisté (170).
Závěry	Zatímco je nepochybně hodnotné zkoumat banální nacionalismus v etablovaných národních státech, je také nutné „rozmazat“ („to blur“) stanovené hranice mezi banálními a aktivizovanými formami nacionalismu a takto tyto formy zkoumat (171). Velšští nacionalisté, jednotlivci a organizace zodpovědné za řízení Walesu chápaly dopravní značky a zmíněnou kampaň odlišně. Významný byl způsob, jakým efektivita značek jakožto nositelů informace ovlivnila jejich status „ukazatelů Velšské identity“, například výběrem stylů písma pro jednotlivé jazyky. Pojem každodennosti (každodenního kontextu) je užitečný při podchycení plynulosti vzájemných vztahů mezi aktivizovanými a banálními formami nacionalismu, jelikož přesahuje obě kategorie (172). Ve vládním (politickém) prostředí je též možné užít pojmu každodenního kontextu – k popsání jak banálních (experimenty, které řešily vhodnou grafickou podobu značek), tak aktivizovanějších procesů (vášnivá debata uvnitř Welsh Grand Committee) (172).
Jaké komponenty b. n.?	Banální projevy nacionalismu v krajině. Zavedené bilingvní dopravní značky nepochybně evokovaly v každodenním životě Velšanů příslušnost k národu. Na druhou stranu, z pohledu samotné kampaně nelze jednoznačně hovořit o banálním nacionalismu velšských nacionalistů (naopak, spíše aktivizovaná forma), kteří viděli anglicko-jazyčné dopravní značky jako symboly bezpráví, symboly útlu atd., což pak vyvolalo kampaň, kdy se přebarvovaly, ničily a strhávaly dopravní značky. Banální nacionalismus vládní organizace, která měla určit nejvhodnější design bilingvních dopravních značek. Organizace brala v potaz hlavně informální kvalitu značek a kladla důležitost na to, aby značky nebyly příliš složité a aby nebyly pro řidiče nebezpečné.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	V banálních reprodukcích velšského nacionalismu v průběhu kampaně a po jejím odeznění podpora zrovnoprávnění velštiny. Pokud odhlédneme od banálních reprodukcí nacionalismu a uvažujeme vztah nacionalistů organizujících a účastnících se kampaně za podporu bilingvních dopravních značek, pak též podpora devoluce, podpora zrovnoprávnění velštiny.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Kritizuje jej. Billigova práce má, pravděpodobně nevědomě, tendenci do určité míry separovat banální a aktivizované procesy, reprodukcí nacionalismu (165). Nebezpeční konceptu banálního nacionalismu leží v samotné terminologii. Termín může vyvolávat dojem kategoricky odlišných forem nacionalismu (banálních a aktivizovaných „hot“ forem). Termín „banální“ může být tedy chápán v naprosto odlišném kontextu než aktivizované formy nacionalismu. Zatímco Billig zřejmě správně zamýšlel, že banální nacionalismus zahrnuje odlišné kontexty, ve kterých je nacionalismus reprodukován, je tento termín zavádějící (165). Billig pravděpodobně chápal banální nacionalismus jako koncept zahrnující širokou škálu procesů (banálních, ale i exotičtějších), ovšem běžné chápání termínu se zaměřuje pouze na banální procesy (172). Zavedení termínu „everyday“ – každodennosti, každodenního kontextu, každodenní reprodukce nacionalismu.
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	17 – Wales
Bibliografická citace	MCNEILL, D., TEWDWR-JONES, M. (2003): Architecture, Banal Nationalism and Re-territorialization. International Journal of Urban and Regional Research, 27, č. 3, s. 738–743.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „banal nationalism“.
Cíle článku	Ukázat, že vyjednávání a debaty o formě a funkci velkých nových architektonických projektů ukazují na pokus územních elit znovu formulovat své národy, v čase, kdy se suverenita států v Evropě separuje a reguluje (738). Na příkladu plánování výstavby Welsh Opera House v Cardiff Bay ukázat, jak aspekty deterritorializace – ekonomická globalizace, separace suverenity v Evropě a rostoucí nervozita elit identifikujících národní stát – vstupují do procesů započatí, vyjednávání a návrhů nových „megaprojektů“ (738).
Použitá metodologie	Případová studie.
Argumenty	Zvolení návrhu architektky Zaba Hadid, který měl být budoucí podobou opery, vyvolal roční horečné debaty mezi architektkou, nadací zodpovědnou za návrh stavby (Millennium Commission - zřízena vládou UK), lokálními politiky a komisí pro udělení dotace o konkrétní podobě opery. Zároveň Velšská ragbyová asociace též požádala Millennium Commission o spolufinancování nového stadionu. Média vyvolala soutěživou atmosféru a nabádala občany, aby si vybrali jednu z variant, s tím, že upřednostňovala projekt stadionu, který byl prezentován jako více populární a více reprezentující velšský národ. Debata o tom, která z variant by nejlépe symbolizovala Wales ve světě, byla popularizována. Zároveň o dotaci požádala i Royal Opera House v Londýně. To ještě zvýšilo popularitu stavby stadionu (bylo zdůrazňováno, že londýnská opera by získala spolufinancování spíše než velšská). Ve výsledku projekt velšské opery nezískal spolufinancování a byl odsunut do pozadí (741). Stadion a projekt rozšíření londýnské opery získaly dotace (742). Ragbyový stadion byl vnímán jako symbol celého Walesu (742).
Závěry	Velké projekty veřejných budov vyvolávají debaty ohledně lokalizace národu ve světě národních států. Tento proces nemusí být v explicitní formě, ale může být skryt v podtextu každého konkrétního případu (739). Estetika, funkčnost a umístění jsou v centru debat o velkých architektonických projektech ve znovu se teritorializující Evropě (742). Architektonická podoba velkých budov s sebou nese velký zájem veřejnosti a tisku, který nemusí být plně doceněn politiky a těmi, kteří rozhodují o financování a podobě projektů. Architektura je schopna pohánět, tvarovat a doplňovat nacionalistická a globalizační napětí uvnitř daných území, díky čemuž ovlivňuje konstrukci kulturního významu míst (743).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v každodenním životě lidí – návrh opery vyvolal debaty mezi veřejností o nevhodnějším symbolu velšského národa, které byly šířeny médii (741). Myšlenka národa byla tedy udržována v pohotovosti, nepochybně i v banální rovině. Role staveb v banální reprodukci národa (738), viz velšský ragbyový stadion.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora velšského nacionalismu – není jasné, zda podpora ještě větší míry devoluce.
Cituje koncept b. n.?	Ano. Billigův koncept banálního nacionalismu je uvažován jako teoretický rámec (738). Nekritizuje jej.
Relevance	Vysoká

Číslo článku, region	18 – Wales
Bibliografická citace	PITCHFORD, S. R. (1995): Ethnic Tourism and Nationalism in Wales. <i>Annals of Tourism Research</i> , 22, č. 1, s. 35–52.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „nationalism Wales“.
Cíle článku	Zaměřit se na potenciál velšského etnického turismu, který může sloužit jako médium nesoucí nacionalistické sdělení tím, že ukazuje Velšany jako oběti bezpráví a ekonomického vykořistění a zároveň jako národ, charakteristický svou vlastní odlišnou kulturou (35). Zjistit, zda velšské turistické atrakce mohou sloužit k rozšiřování duálního nacionalistického sdělení (atrakce poukazující na kulturní tradici Walesu a na druhé straně poukazující na ekonomické vykořistování Walesu) (40).
Použitá metodologie	Diskurzivní analýza – analýza dat získaných zúčastněným pozorováním, rozhovory s aktéry turismu, dat z brožur a turistických průvodců, dokumentů a studií vydaných organizací Wales Tourist Board (36).
Argumenty	Zjevný zájem organizací působících v turismu ve Walesu podporovat a chránit velšskou kulturu, vědomě a úmyslně šířit toto téma skrze turismus (44). Hradý výrazně připomínají velšskou historii, historii dobytého národa (44). Dobytí Walesu Anglií, krutá nadvláda Angličanů a hrdinný odpor Velšanů je opakovaně zmiňován v brožurách, turistických průvodcích a dalších materiálech. V důlních muzeích je zobrazována diskriminace a utrpení Velšanů a jejich těžký život v období industrializace (45). Doly nejsou příliš upravované, aby reflektovaly skutečný stav prostředí, v jakém velšští horníci pracovali. V dalších muzeích je zobrazen chudý život Velšanů (primitivní bydlení) (46). Zároveň jsou v dalších muzeích představována (a aktivně předváděna) tradiční řemesla, velšský folklór, zmodernizované verze tradičního festivalu <i>eisteddfod</i> atd. (47). Dochází k „rekonstrukci etnicity“. Poptávka způsobuje stereotypizaci zobrazování Walesu a jeho kultury (48).
Závěry	Velšský nacionalismus užívá rétoriku zdůrazňující materiální i kulturní formy diskriminace Velšanů, volá po napravení těchto nespravedlností (50). Analýza ukázala, že hrady a industriální muzea zdůrazňují důsledky dobytí Walesu a omezený industriální rozvoj. Muzea zaměřená na zobrazení tradiční velšské kultury a folklóru prezentují tato témata v pozitivním světle a zdůrazňují odlišnost velšské kultury od anglické (50).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v krajině, banální nacionalismus v každodenním životě lidí, pracovníků muzeí, autorů suvenýrů, turistických dokumentů, ale i běžných lidí ve Walesu. Národní myšlenka je denně reprodukována, samotní Velšané vnímají a přijímají národní narativy, „symboly útlu“ (hrady, důlní muzea) či zobrazování velšské kultury ve folklórních muzeích. Tyto narativy jsou zakořeněny v identitách Velšanů a podílejí se na každodenní reprodukci velšského nacionalismu. Národní myšlenka je denně banálně udržována v chodu.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora Velšského nacionalismu.
Cituje koncept b. n.?	Ne. Ovšem spřízněnost a propojenost s konceptem banálního nacionalismu ano.
Relevance	Střední

Číslo článku, region	19 – Wales
Bibliografická citace	PRITCHARD, A., MORGAN, N. (2003): Mythic Geographies of Representation and Identity: Contemporary Postcards of Wales. Journal of Tourism and Cultural Change, 1, č. 2, s. 111–130.
Typ článku	Od roku 2011 impaktovaný časopis. Google Scholar, klíčové slovo „national identity Wales“.
Cíle článku	Zjistit, jak obrazové pohlednice přispívají ke kulturní produkci a kulturní spotřebě krajiny, míst a identit. Zkoumat vizuální narativy (např. „vyprávěcí“ funkce pohlednic), které upřednostňují konkrétní významy („příběhy“) jednotlivých míst, kultur a národností skrze případovou studii Walesu, za účelem demonstrovat, jak současné kultury uvažují a ztvárňují kolektivní identitu a její vztah k místu, etnicitě a národu, a to v kontextu každodenního, zvyšujícího se diskurzu turismu (112).
Použitá metodologie	Diskurzivní analýza dvanácti pohlednic (120).
Argumenty	Velšská identita je spojena se třemi regiony: 1. Y Fro Gymraeg (rural Wales), nejvíce „mýtická“ část Walesu. 2. Welsh Wales (též Valleys Wales) – industrializovaná, urbanizovaná oblast, bývalé uhelné doly. 3. Metropolitní, „britský“ Wales – oblast hlavního města Cardiff, nejmodernější část Walesu (115). Metropolitní Wales (Cardiff), centrum modernity a moderní kultury, je na pohlednicích jasně reprezentován. To samé platí o rurálním Walesu, který je ovšem reprezentován spíše jako mytická divočina, určená pro dobrodružství, obydlená pouze turisty. Welsh Wales je na pohlednicích méně přítomný (121). Pohlednice, zobrazující Cardiff, jej zdůrazňují jako symbol „nové“ velšské identity a národa (122). V reprezentacích Welsh Wales a rural („Wild“) Wales dochází k vysoké míře teatrálnosti (123). Dochází také k zobrazování přírodního prostředí Walesu jako mýtického, ideálního pro turistiku, na úkor folklórního, kulturního významu rurálního Walesu či historického významu industrializovaných oblastí Walesu (Welsh Wales) (124).
Závěry	Článek umožnil popsat, jak vizuální narativy upřednostňují konkrétní významy místa, kultury a národnosti v případové studii Walesu (125). Vizuální narativy, upřednostňované ve zkoumaných pohlednicích, by měly být chápány uvnitř širších politických, sociálních a kulturních diskurzů, které přispívají k redefinici emocionálních a mytických geografí Walesu a velštiny. Tento „rekonstruuji se Wales“ vyzdvihává a oslavuje Cardiff jako své metropolitní, kulturní jádro (125), a naopak čím dál více marginalizuje identity spojené s tzv. Welsh Wales a rural Wales, které zobrazuje teatrálně, jako by to byly jakési „atrakce“ (113).
Jaké komponenty b. n.?	Role pohlednic v reprodukci banálního nacionalismu (122).
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora devoluce (zdůrazňování hl. města, kde je umístěna budova Welsh Assembly) (122).
Cituje koncept b. n.?	Ne. Ovšem spřízněnost a propojenost s konceptem banálního nacionalismu ano.
Relevance	Střední

Číslo článku, region	20 – Wales
Bibliografická citace	PRITCHARD, I. (2012): 'Beer and Britannia': Public-House Culture and the Construction of Nineteenth-Century British-Welsh Industrial Identity. Nations and Nationalism 18, č. 2, s. 326–345.
Typ článku	Impaktovaný časopis. WoS, klíčové slovo „national identity Wales“.
Cíle článku	Popsat roli hostinců ve vzniku britsko-velšské identity, která se formovala v 19. století v době industrializace. Britsko-velšská identita byla produktem centralizované imperiální doktríny, kdy byla vytvořena iluze velšského nacionalistického odlišení se, ale zároveň se toto odlišení dělo natolik mírným způsobem, že bylo slučitelné se záměry vládnoucích tříd, které usilovaly o sjednocenou, expandovanou Velkou Británii (329).
Použitá metodologie	Diskurzivně-historická analýza.
Argumenty	Stanovení hypotézy, že hostince a aktivity v nich byly klíčovým prvkem v institucionalizovaném systému volnočasových aktivit pracovníků a byly součástí úsilí vládnoucí třídy prosadit britsko-velšskou imperiální identitu se záměrem legitimizace vykořisťování pracovní třídy (326). Zatímco vliv hostinců byl absolutně klíčovým v procesu vývoje britsko-velšské identity v první polovině 19. století, následně jejich vliv prudce klesl díky vzrůstajícímu vlivu a centralizaci nonkonformního hnutí, a dále novému „racionálnímu znovuvytvoření“ („rational recreation“) státu a prosazování morality, které byly nástroji stále více politicky centralizovaného britského imperiálního státu (327). V druhé polovině 19. století rostoucí sociokulturní universalita nonkonformismu v průmyslovém Walesu znamenala polarizaci volnočasové kultury, kdy na jedné straně byly církve (správné trávení volného času) a na druhé straně hostince (proklamovány jakožto nesprávné trávení volného času, kde hrozí nebezpečí ztráty sebekontroly vlivem alkoholu, nemístné pro ženy) (338). Nedostatek tolerance alkoholu a jeho konzumace velšskými náboženskými (nonkonformními) hnutími způsobil odcizení mnohých od tradiční kultury, která vystupovala proti ideologické vládnoucí třídě (339 dole).
Závěry	Z původně centrální úlohy v každodenním životě velšských pracovních komunit se vliv hostinců na konstrukci národní identity stal okrajovým. Přesto hrály hostince fundamentální roli ve vývoji a popularizaci volnočasových aktivit, které se staly středem britsko-velšské identity. Hostince se staly součástí tradiční velšské identity (340). Vývoj institucionalizace volnočasových aktivit směrem od hostinců ke „zbožnému, slušnému životu“, který odpovídal požadavkům vládnoucí třídy, a všechny procesy s tím spojené, odpovídají Billigově konceptu banálního nacionalismu. Nonkonformismus a ragby se staly denním chlebem urbánního velšského národu, protože znamenaly rozptýlení se a zapomenutí na tíživé podmínky každodenního života v industriálních komunitách (341). Marginalizace kultury v hostincích a protialkoholická agenda státu významně přispěly k utvrzení hegemonických vztahů sociálních tříd v pozdně viktoriánském industrializovaném Walesu (342). Navzdory předchozímu byla „hospodská kultura“ významným nástrojem, který pomohl vzniku soudržné britsko-velšské kulturní identity (343).
Jaké komponenty b. n.?	Banální nacionalismus v každodenním životě lidí. Vývoj britsko-velšské národní identity v hostincích a při aktivitách s nimi spojených (sport, hudba atd.), později v církevním prostředí (nonkonformní hnutí). Hnací síla – úsilí vládnoucí třídy o imperiální Velkou Británii.
Vztahy tohoto b. n. k britské státnosti	Podpora britsko-velšské identity (volnočasové aktivity sloužily jako nástroj k ovládnutí pracujících vládnoucích třídou). Většina nacionalistických ideálů byla vštípena populaci formou banálního nacionalismu každodenních sociálních a psychologických aktivit. Toto vštípení měl na svědomí stát, vzdělávací systém a centralizovaný nonkonformismus. Hudební aktivity, literární festivaly a zápasy ragby (původně spojené s hostinci) znamenaly specifické události, které udržovaly v popředí britsko-velšské industriální vědomí (341).
Cituje koncept b. n.?	Ano. Je v souladu s konceptem banálního nacionalismu.
Relevance	Střední (netýká se současného Walesu)